

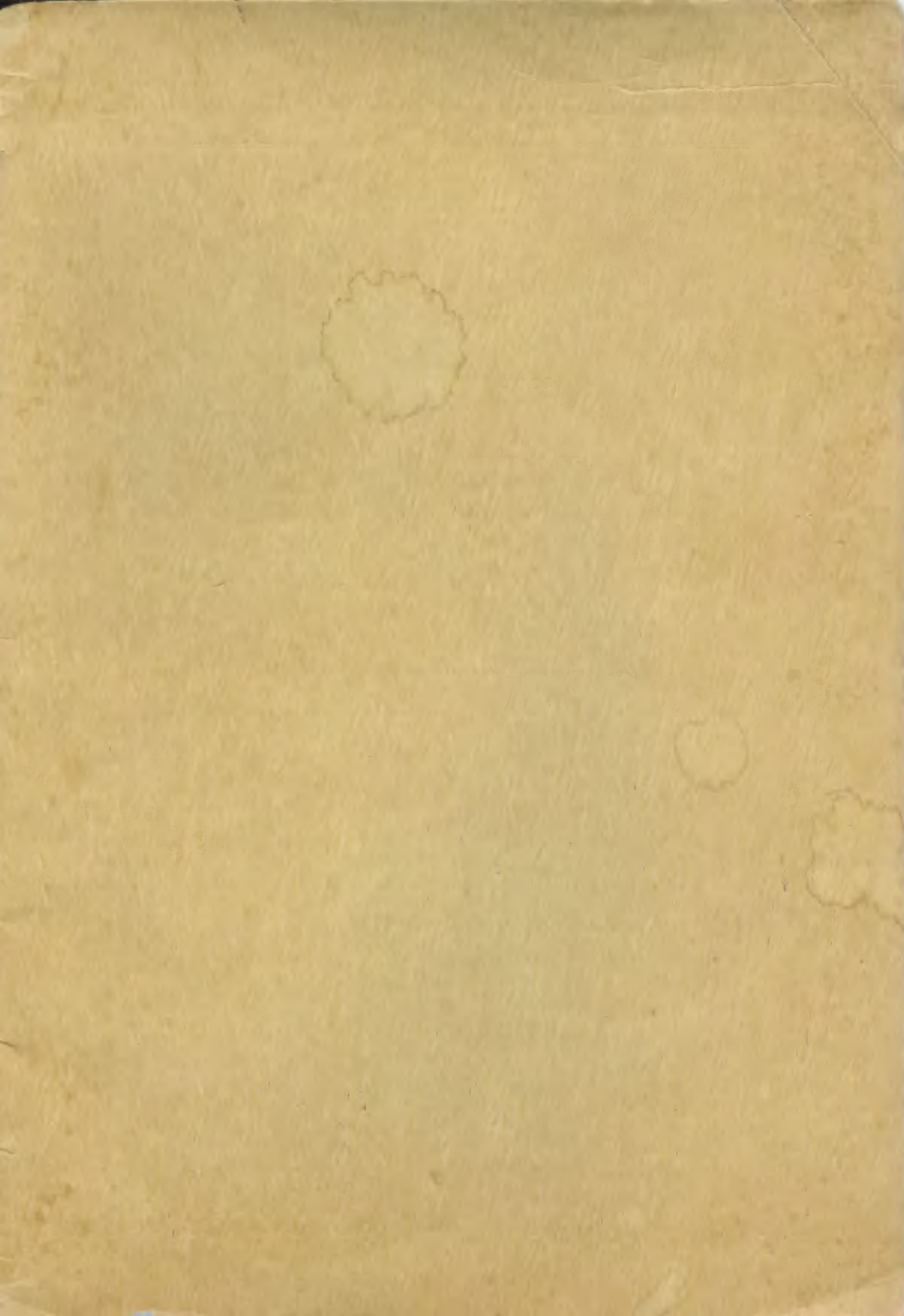

CATALOGUS
van
BOEKWERKEN,

uitgegeven door

G. F. CALLENBACH

TE NIJKERK.

Hof-Boekhandel.

CATALOGUS

VAN

Oorspronkelijke en Vertaalde

BOEKWERKEN,

uitgegeven door

G. F. CALLENBACH

TE NIJKERK.

STOOMBOEKDRUKKERIJ — C. C. CALLENBACH — NIJKERK.

Illustratie uit: Elisabeth, „'t Blijft: Oranje Boven.”

eze Catalogus bevat een keur van oorspronkelijke werken van Nederlandsche auteurs en vertalingen van de meest bekende en meest geliefde buitenlandsche schrijvers en schrijfsters.

Voor het gemak van den gebruiker van dezen Catalogus zijn ze verdeeld in de volgende rubrieken, terwijl in plaats van de „beoordeelingen der pers” bij elk der nummers een „korte beschrijving” van de strekking en den inhoud van het boek is gegeven.

Ontspanningslectuur.

- a. Verhalen en belletrie.
- b. Levensbeschrijvingen van beroemde personen.
- c. Geschiedkundige verhalen.

Stichtelijke lectuur.

Bijbelstudie.

Christelijke Wetenschappelijke werken.

Belijdenisgeschriften.

 Men zie verder den inhoud aan 't slot van dezen Catalogus.

Deze Catalogus is op aanvraag gratis verkrijgbaar. Mocht iemand meer dan één exemplaar ontvangen hebben, dan zal den uitgever een groote dienst bewezen worden zoo men exemplaren aan bekenden geeft die er geen ontvingen en toch in Christelijke boekwerken belangstellen en die koopen. Voor hen die dikwerf niet weten welk boek voor deze of die gelegenheid geschikt is, is deze Catalogus een uitnemende vraagbaak.

ADELPA,
(Mevr. C. Q. Callenbach-van Ghesel Gildmeester).

Stofgoud.

Naar het Fransch

DOOR

ADELPA.

Ing. f 1.80; geb. f 2.25.

Ge hebt nog vijf minuten en dan moet ge naar den trein; welnu, heengaan wilt ge niet, iets werken kunt ge niet in dien korten tijd: neem *Stofgoud* in handen, sla een bladzijde op, onverschillig welke, en ge besteedt uw 5 minuten uitstekend in gezelschap van een voortreffelijken man of een lieve vrouw, die u een paarl meegeeft op uw reis, waarover ge denken kunt en die ge kunt beschouwen uren, misschien uw leven lang.

Ge wordt van uw werk geroepen om een bezoeker te woord te staan en het doet u leed, dat ge hem moet laten wachten; maar ge kunt niet anders. Hadt gij nu maar *Stofgoud* neergelegd op de tafel in uw voorkamer, dan behoefted ge u niet zoo te reppen, want de bezoeker zou zich wachtend niet verveeld hebben.

Stofgoud is een snoer van honderden paarlen, saamgelezen uit het kostbaarste wat bestaat: gezegden, korte stukjes, overpeinzingen, kleine gebeurtenissen, meegedeeld en ondervonden door mannen en vrouwen, wier nabijheid wij altijd zouden begeeren: b.v. Lobstein, Bersier, Mrs. E. Prentis, Moody, O. Funcke, G. Tophel, L. Bonnet, F. R. Havergal, de Gasparin en anderen.

ALEXANDRA

door de Schrijfster van *SERGE BATOURLINE*.

Naar het Fransch door ADELPHA.

Met een voorrede van Dr. F. VAN GHEEL GILDEMEESTER.

Prijs ing. f 1.80; geb. f 2.25.

Nihilisten vindt men in Rusland en het woord nihil doet in de laatste jaren in alle landen van Europa opgeld: toch zijn er nog betrekkelijk vele menschen, die omtrent nihilisten, nihilistische samen-zweringen en al wat met nihil in verband staat, zich geen juiste voorstelling kunnen vormen en die omtrent Russische toestanden vreemde, zeer onjuiste begrippen hebben.

Van daar de opgang, die de vele vertaalde Russische romans in de laatste jaren gemaakt hebben, zoo zelfs dat de Rus Tolstoi het onderwerp is geworden, ten minste zijn leer, van vele geschriften, studiën, en dat die leer zelfs in Nederland aanhangers heeft.

Uit den aard der zaak is bij dat alles weinig wat den Christen boeit en daarom voldoet het boek, dat wij hier aanbieden, in een dubbele behoefte: het verspreidt kennis omtrent Russische toestanden, geeft duidelijke inzichten in zaken betreffende het nihilisme en..... spreekt tot het hart van den Christen.

„De macht der liefde, die de macht des levens is, vinden wij hier aan het werk en wij zien hoe zij hare zegeningen verspreidt,” zegt DR. VAN GHEEL GILDEMEESTER in de voorrede, die hij bij het werk schreef.

Het ruime Evangelie, in zijn eenvoudige opvatting; het kinderlijk geloof in zijn grootheid; de oneindige ontferming Gods over de snoodste zondaren; dat alles wordt hier voor oogen gesteld in de geschiedenis van Alexandra, een geheel wereldsch meisje, dat met haar vriendin in onmin geraakt, die vriendin gaat haten en ongelukkig maakt. Zelf streeft zij met alle macht naar de grootheid der wereld, doch haar wacht de weg der beproeving, die ten slotte daaraan leidt, dat zij het pad vindt, dat ten leven voert. De vroegere vriendin is daartoe het middel.

Ballingen in Babel

of

Kinderen des lichts

DOOR

A. L. O. E.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Wij maken in dit boek kennis met de geschiedenis van Daniël, toegepast op hedendaagsche toestanden met personen uit den tegenwoordigen tijd en gebeurtenissen, ontleend aan de om ons levende wereld.

Hoe dit alles beschreven en verteld is, zal niemand vragen, die vroeger met A. L. O. E.'s vruchten voor de pers kennis maakte.

Dat de personen, hoewel geen Daniëls zijnde, omdat zooals de voorrede ons terecht zegt: „gezichten ons niet worden geopenbaard,” toch, zooals eveneens de voorrede vermeldt, „de hoop van Daniël als de hunne mogen beschouwen,” zal elkeen geruststellen, die op Christelijke zinswijzen, Christelijke handelingen en Christelijken levenswandel gesteld is in een boek, dat hij des noods zijnen kinderen in handen zal willen geven.

En om nog eens naar de voorrede te verwijzen, men zal door de lezing „opgebouwd” worden in den goeden zin: immers worden wij juist door deze geschiedenis uit het dagelijksch leven er aan herinnerd, dat „de profeet, dien wij eeren, ons ook een voorbeeld geeft, dat wij moeten navolgen.” Mogelijk hebben wij maar één talent, terwijl de begaafde Daniël er tien had; maar van dat ééne zullen wij rekenschap moeten geven. En om dat te kunnen, hebben wij behoefte aan de genade, die Daniël werd verleend. Een boek, waarin ons dat geleerd wordt op boeiende, aantrekkelijke manier durven wij gerust aan elks oordeel onderwerpen.

De Herder van Bethlehem

DOOR

A. L. O. E.

Uit het Engelsch vertaald door A. VAN OS

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Door alle toongevende Christelijke bladen werd deze „Geschiedenis van David,” want dit is de inhoud van „*De Herder van Bethlehem*” bij hare verschijning met een hartelijk welkom begroet en aan aanbevelingen ontbrak het haar niet.

De Geschiedenis van David — wie kent haar niet? — is op zichzelf boeiend genoeg; doch wanneer die geschiedenis onder bijzondere omstandigheden voor een eenigszins buitengewoon publiek verhaald wordt en de verhaler de kunst verstaat om op de behoeften der zielen van dat bijzondere publiek te letten, dan wordt zij dubbel aantrekkelijk; en dat is hier het geval, waar de hulpprediker Eardly, ten gevolge van het breken van zijn been, gebonden aan zijn kamer, op die kamer die geschiedenis vertelt aan de weinige dorpsgenooten, die hij er herbergen kan en met wier behoeften en zienwijze hij volkomen bekend is.

Behalve het voordeel de Geschiedenis op die wijze te hooren verhalen, goniet de lezer de opmerkingen door het gehoor gemaakt en . . . de schrijfster weet die opmerkingen te rangschikken en te schiften en wie het boek uitgelezen heeft, zal allicht nog eens van voren af aan beginnen, want ook de geschiedenis van den hulpprediker zelf en van diens broer is belangrijk genoeg.

Daar is een juffrouw bestolen en haar dienstmeisje, dat vroeger tot niets nut scheen en heel ondeugend was, bezocht de leesavonden van den hulpprediker en verschafte hare meesteres de gegevens haar geld terug te krijgen. Deze riep uit: „Ik heb het, ik heb alles hier! Ik ben den dief te vlug geweest, dat ben ik en ik heb al mijn geld terug. Het is gelukkig, dat je mij van avond er alles van verteld hebt, Daatje, of ik had er nooit een rooien cent meer van gezien. Als dit alles komt van wat de hulpprediker vertelt, dan ga ik ook naar hem luisteren!”

Dat was het praktisch resultaat: wie de besprekingen bijwoonden, werden beter.

Overwonnen — toch Overwinnaars

door F. ALONE.

Vrij naar het Fransch door
CORNÉLIE DAUBANTON.

Met een woord vooraf van Prof. Is. VAN DIJK.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Professor van Dijk zegt in zijn voorwoord: „Als ik wel zie, ligt de aantrekkingskracht van deze verhalen in hun eenvoud. Er is bekoring, omdat er nergens naar bekoring gezocht is” en de *Standaard* schreef in hare beoordeeling van het boek: „Overwonnen — toch overwinnaars is een boek, dat bedoelt de kracht des Christendoms in verschillende levenstoestanden aan te toonen”; terwijl de *Nieuwe Sprokkelaar* aantoonde, hoe dit boek spreekt van lijden, waarbij de oppervlakkige, gelijkvloersche mensch wellicht de schouders ophaalt, twijfelende aan de werkelijkheid ervan; maar dat toch een lijden is, dat hartetranen doet schreien, welke God telt en ziet en die hij alleen dragen kan.

Het boek bevat een zestal verhalen: Een oude Geschiedenis, Marie, De Verloren Zoon, Dagboek van een Leeraar, Pieters wraak en De Biecht van een priester, van dien priester, die stierf in de armen van den predikant Gilbert, na hem gevraagd te hebben: „Laat mij niet alleen sterven!” En toen . . . „Dank u, God is goed. Hij heeft mij verhoord. Spreek mij weer van Hem, nog eens, nog eens. Laat ik altijd door uwe stem hooren, totdat ik de Zijne zal vernemen. Weldra zal ik weten . . . zal ik zien . . .

Twee jongens op reis

OF

De Zeeroovers van de Oost

DOOR

ANNA BOWMAN.

Uit het Engelsch vertaald door Ga. JASPERS.

DERDE DRUK.

Met vier platen.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Toen Icarus het niet langer kon uithouden in het Labyrinth maakte hij wassen vleugels en ontsnapte.... maar zijn vleugels smolten: dat gebeurt meer met eigengemaakte vleugels.

Toen Robinson Crusoe zich in de oude wereld niet op zijn gemak gevoelde, ging hij op een schip en.... als hij Vrijdag niet tot gezelschap gekregen had, was het er hem misschien heel raar gegaan.

Toch zit er nog heden ten dage in menigen jongen veel van een Icarus of een Robinson en.... van twee jongens van die soort vertelt ANNA BOWMAN de avonturen, toen zij, het schoolleven moede op reis gingen en.... nu juist in den beginne niet zoo heel prettig te land kwamen. Maar zij deden heel wat kennis en ervaring op en dat is het prettige van zoo'n boek, dat men — zonder moeite en zonder ontbering, zonder angst en vrees — bij het lezen zich zoo heerlijk zacht aan anderen spiegelen kan.

De Beste Vondst

DOOR

MARGARET S. COMRIE.

Vertaald door HILDA.

Prijs ing. f 1.80; geb. f 2.25.

Margaret Comrie verstaat zeker de kunst van boeiend vertellen en is bekend als zielkundige. Het is de geschiedenis van een zestienjarige meisjesziel, die in den aanvang begint aan eene waternimf geld te bieden om haar den weg te wijzen tot het ware geluk, en die aan het einde van het boek den weg gevonden heeft, aangegeven in den Bijbel, welken zij heeft leeren beschouwen als de ware goudmijn, waaruit schatten te delven zijn, meer dan goud en zilver. En zij heeft leeren inzien, dat de grootste schat is de *wetenschap*, de *ervaring*, dat *Gods beloften zeker zijn en getrouw*.

Hoe zij daartoe kwam? In de 380 bladzijden van het boek wordt het meegedeeld en voorzeker, zóó meegedeeld, dat het den lezer kan strekken tot opbouw, tot stichting, wie weet? tot het vinden van dezelfde wetenschap, die het Roomsche Catholieke meisje met haar Italiaansche meeningen en haar zuidelijk bloed erlangde, zoowel als haar meer kalme, meer bezadigde, maar even heilbegeerige Schotsche vriendin.

Marie Corelli.

HEIMWEE.

Naar het Engelsch.

Vertaald door ADELPHA.

Prijs ing. f 1.60; geb. f 2.00.

Toen op het laatst der voorgaande eeuw de kerken gesloten waren, de priesters verjaagd en God verbannen was in Frankrijk, vond men een nieuw systeem uit om de jeugd op te voeden, eigenlijk vele systemen, maar alle hierin overeenkomende, dat men de jeugd moest opvoeden *zonder God*.

Toen in 1798 de onhoudbaarheid dier nieuwe stelsels bewezen was, toen de scholen ledig bleven en de onderwijzers zonder leerlingen berucht waren wegens verregaande zedeloosheid en dronkenschap, toen verklaarde de regeering, dat het nimmer in de bedoeling kon liggen een geheel volk te doen opgroeien *zonder God*.

Nu in 1898 herhaalt men in het Godvreezende Nederland, wat 100 jaar geleden in Frankrijk gebeurde: op geen Openbare School in Nederland gebruikt men leerboeken, waarin Gods naam genoemd wordt en onder de opleiders tot alle Christelijke en Maatschappelijke deugden zijn vele Godloochenaars, Sociaal-democraten en . . . anarchisten, regeeringsloozen, zoowel op godsdienstig als wereldlijk gebied.

Heimwee schetst „een jeugd, een opvoeding, zonder God. Moge het enkelen de oogen openen voor het vreeselijk dwaalspoor, waarop zij zich bevinden, dan is het doel van Schrijfster en Vertaalster bereikt,” zegt de voorrede. Dan is er meer gedaan, dan men zich misschien voorstelt: dan is Nederland een oogenblik, misschien voor goed, genezen van zijn onverantwoordelijk spel met de toekomst van zijn jeugd, dan is er ten minste een blok neergelegd op de helling ten verderve, waarop ons lieve Vaderland zich met onrustbarende snelheid voortbeweegt.

Daar waait in dit boek een lieflijke adem . . . het is de zucht, de begeerte naar geloof, een heimwee naar God, *den God*, niet een God waarvan men iets weet, waarover men gaarne iets meer zou weten, maar *den God*, den Eenige, in Wien men gelooft, aan Wien men zich toevertrouwt zonder meer.

C O R N A

Verschillende Werkkring.

Prijs ing. f 1.—; geb. f 1.50.

Er wordt tegenwoordig zooveel gesproken en geschreven over de.... bestemming (roeping is hier niet van pas!) der vrouw, dat een boek, waarin over verschillende werkkringen der vrouw met kennis van zaken en personen, met talent en met passende waardeering gesproken wordt, zeker actueel mag heeten.

„Verschillende werkring” is dan ook met toejuiching ontvangen door verschillende organen der pers en door het publiek; die schrijfster kent de menschen, riep men om strijd en wie de menschen nu niet goed kent, kan ze door dit boek eenigszins leeren kennen en.... wat misschien het meest waard is, kan zich leeren overtuigen van de groote waarheid, door Corna zoo duidelijk in het licht gesteld en als slot ter neer geschreven: *Elk meisje en elke vrouw kan zich gelukkig gevoelen in den kring, waarin God haar geplaatst heeft, als zij maar met ijver en toewijding wil doen, al wat hare hand vindt om te doen ter verheerlijking van 's Heeren naam.*

En..... zij behoeft daartoe de mannen niet te minachten, noch hen hooger te schatten dan zij waard zijn. Elk in zijn en haar waarde is de stelregel van Corna en even eenvoudig als dit is het geheele boek.

Illustratie uit: Corna, „Verschillende Werkring.”

CORNELIA

BELIJDENIS * —
— * EN LEVEN.

Zesde druk.

Geïllustreerd door WILM STEELINK.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Wanneer een boek in ons land een zesden druk beleeft, dan kan men zeggen, dat het een gewild boek is.

In de voorrede draagt de schrijfster het werk op aan haar jeugdige landgenooten en het is haar vurige wensch en bede, dat het door haar *uit het dagelijksch leven gegrepen beeld* van eene, die met de wapenrusting Gods aangedaan, en den goeden strijd des geloofs ingewikkeld, verdrukking leed als een goed krijgsknecht van Jezus Christus, één enkele lezeres tot nadenken moge brengen over het groote gewicht van het Verbond, dat in de belijdenis met Jezus aangegaan wordt.

En die strijd — door Cornelia geschetst — is niet een strijd tegen ruwe, slechte menschen: het schilderen van zulk een strijd moge verdienstelijk zijn, het moge aantrekken; meer hart en meer goeds is er in *dien* strijd te schetsen, dien wij allen kennen, den strijd tegen wat wij overeengekomen zijn te noemen: de vruchten der beschaving des verstands; inderdaad in het dagelijksch leven voorkomend beeld.

Gij zijt te verstandig, te ontwikkeld, inderdaad te wijs om te *gelooven*, zegt de beschaving en zegt vaak het eigen ik.

En toch geloof ik, wie dit woord durft zeggen en doen, is een held: zulk een heldin schetst Cornelia.

Illustratie uit: Cornelia „Belijdenis en Leven.”

CORNELIA.

DE OUDE BIJBEL.

Een verhaal voor jonge lieden.

ZESDE DRUK.

Geïllustreerd door WILM STEELINK.

Prijs ing. *f* 1.50; geb. *f* 1.90.

Er zijn menschen, die er niet van houden, dat vrouwen schrijven, maar Ian Maclaren, die een man en schrijver is, zegt: „In het algemeen is het zeker niet kwaad, dat mannen zich in zake godsdienst door hun moeder laten leiden; en zoo denken verscheidene mannen er over, en daarom juichen zij het toe, dat vrouwen met echt vrouwelijken, liefderijken tact de volheid van haar hart voor onze jongens en meisjes uitstorten.

De schrijfster heeft den Bijbel lief en daarom heeft zij geluisterd naar wat een bijbel vertelt omtrent zijn lotgevallen en omzwervingen in oost en west, noord en zuid, bij allerlei menschen, in allerlei omstandigheden, en na goed geluisterd te hebben, vertelt de schrijfster na wat zij gehoord heeft, of liever.... zij laat dien bijbel zelf vertellen, wat wel zoo goed is.

Wat heeft die bijbel veel te vertellen! Wat is hij gelezen door gezonden en zieken; door menschen, die hem nooit te voren hoorden noemen en door menschen, die hem van buiten kenden! Wat is hij dikwijls tot troost en opbeuring geweest! Wat heeft hij geholpen om het pad van den jongeling zuiver te houden en wat heeft hij een schellen van de oogen doen vallen. Wat heeft hij een behoefte aan den Heere Jezus gewekt!

„Die bijbel is oud, is versleten! En toch heeft hij zooveel te vertellen; hij heeft reeds zooveel gedaan en toch.... is zijn kracht tot weldoen nog onverminderd”... ziedaar de gedachte, in de ziel van den lezer gewekt.

Illustratie uit: Cornelia „De Oude Bijbel.”

CORNELIA. 9

ZAAIEN EN
OOGSTEN.

VIERDE DRUK.

Opnieuw bewerkt door ADELPHA.

Geïllustreerd door WILM STEELINK.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 1.90.

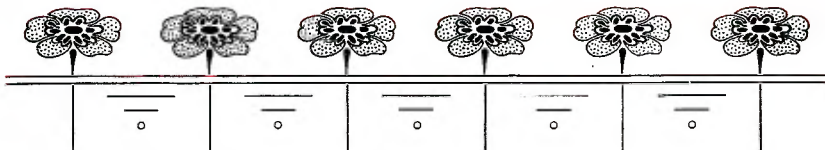
Toen na het overlijden van Cornelia een derde druk noodig was, bewerkte Adelpha het reeds bij het publiek geliefde boek opnieuw en zoo is er in den vorm wellicht verandering gekomen, maar in strekking en inhoud niet.

Echte, lieve tooneeltjes, geheel uit het leven gegrepen, schildert Cornelia; of heeft niet bijna ieder meisje een vriendin als Louise? Zie slechts even: in het voorjaar zal Louise belijdenis doen en nu ziet ze heusch in, dat ze niet meer naar de comedie moet gaan, niet meer zoo veel bals bijwonen enz. enz. „want” heeft ze tegen haar papa gezegd: „tot het laatste oogenblik uitgaan, dat gaat toch niet.” (blz. 145)

Zaaien voor zulke vriendelijke, goedwillige schepseltjes — waar, behalve, dat zij van wat God van haar vraagt niet het minste begrip hebben, geen kwaad haar in zit, beteekent niet: preeken, knorren en tobben; maar beteekent die schepseltjes brengen tot inzicht, zelf inzien van hun toestand in vergelijking van den toestand van anderen, die behalve de wereld met hare genoegens ook de kennis van God bezitten en Zijn dienst kozen boven dien der wereld. Zoo zaait Cornelia! En het is goed zaad, dat zij zaait.

Illustratie uit: Cornelia „Zaaien en Oogsten.”

De firma Jacob Vreeswijk & Zoon,

DOOR

den Schrijver van Selcart, enz.

Met een aanbevelend woord van Ds. W. G. Smitt.

TWEEDE DRUK.

Prijs ing. *f* 0.60; geb. *f* 0.85.

„De geschiedenis van de familie Vreeswijk berust op feiten, en menigeen, die de leidingen des Heeren in dit verhaal opmerkt, zal er voor zichzelf ernstige waarschuwingen en een rijken zegen in kunnen vinden, gedachtig aan de gelijkenis van den goeden Herder, die het verlorene zoekt en het afgedwaalde terecht brengt,” aldus spreekt Ds. Smitt in de voorrede.

Op feiten, ja, helaas! zooals zij dagelijks voorkomen. Glashelder wordt in dit werk aangetoond, hoe het verlaten van den ouden, ouderwetschen, degelijken weg in den handel leidt tot den ondergang en.... hoe hij samenvalt met het verlaten van den ouden, ouderwetschen godsdienst. — Niet alles, wat oud is, is goed; maar wat goed is in het oude, is beproefd en daarom beter dan het niet beproefde nieuwe: ziedaar de les uit dit boek te trekken.

En nog iets.... *er zijn nobele menschen in de wereld*, nog meer nobele dan slechte. Wie dit **weet**, is nooit ongelukkig, ziedaar een les, die goud waard is. Wie de firma Jacob Vreeswijk kent, verlangt *naar meer* van dien Schrijver.

VOLKSVERHALEN.

Uit het Hoogduitsch

DOOR

EMIL FROMMEL.

Met een voorrede van Dr. A. W. BRONSVELD.

Prijs ingenaaid f 1.50.

Dat Dr. Bronsveld een voorrede schreef voor dit boek is op zich zelf een aanbeveling en dat hij het deed op de wijze, zooals hij het deed, maakt haar van dubbele waarde.

Frommel is *oorspronkelijk*, zegt Dr. B.; door zijn verhalen loopt een ader van onvervalschten *humor*, en de schrijver slaat het doen en laten der menschen met *hoogen ernst* gade. Het geheim van zijn ernst is *zijn geloof in Jezus Christus*, en evenmin als zijn geloof is zijn ernst iets bijkomstigs, maar iets essentieels.

Er zijn in dit boek een 13-tal verhalen en, ze lezende, denkt men onwillekeurig aan het geestige gezegde van den Franschman, wien gevraagd werd, wat hij aangenamers kon bedenken dan een schoon verhaal. Onmiddellijk was zijn antwoord: „twee schoone verhalen.” Welnu, hier heeft men er 13 en die nog daarenboven afwisselend zijn.

Wat dit werk nog in waarde doet stijgen, is, dat de verhalen betrekkelijk kort zijn en in gezelligen kring kunnen worden voorgelezen: men kan de kinderen er bij houden en behoeft niet bang te wezen, dat zij 's nachts akelig droomen zullen. Er is stof voor een geheelen winter en de jongens kunnen leeren opstellen er over te maken en wellicht worden zij zelf aardige vertellers. De „Twee huzarenstukjes uit den tijd van den ouden Frits” zijn *echt*, zullen zij zeggen en het is goed, dat zij in een verhaal kennis maken met den Compagnon van „Mijn kleermaker,” die de geldzaken bestuurde.

E. GERDES.

We achten „Een schat uit zee” — reeds de *vierde* druk! — een der beste verhalen, welke wij ooit van wijlen „onzen ouden vriend” lazen. Het is een verhaal uit het zee-mansleven, dat tot in zijn onderdeelen in een kort bestek zeer goed is afgewerkt. Vooral onze jongens zullen er in smullen!

Het geeft naast veel wetenswaardigs zulk een schat van gezonden humor, zonder het ernstige ook maar enigszins op den achtergrond te dringen, dat niemand zich beklagen zal voor eenige uren in dit boekje verpoozing gezocht te hebben.

„Een schat uit zee” mag in geen enkele bibliotheek ontbreken. We zouden wel willen, dat al onze jongens en meisjes dit aantrekkelijk verhaal lazen, dat het in elk christelijk gezin gevonden werd.

E. GERDES.

Een schat uit zee.

Een verhaal voor jongelieden.

Tweede druk.

Met platen.

Ing. f 0.60; geb. f 0.85.

De schrijver bewees in dit verhaal, dat hij met recht een model mag genoemd worden van hen, die christelijke verhalen voor jongelieden willen schrijven.

E. GERDES.

DE VERGELDING.

Een verhaal voor jongelieden.

Met platen.

Prijs ing. f 0.60; geb. f 0.85.

Dit verhaal beleefde reeds een derden druk, en spoedig zal ook deze vordwenen zijn. Daar staat de degelijke inhoud ons borg voor.

„De Vergelding” is een boekje, dat men niet gemakkelijk uit de hand zal kunnen leggen zonder het ten einde toe gelezen te hebben. En dat niet door allerlei onmogelijke, geheimzinnige tooneelen, die de aandacht spannen zonder voldoening te geven.

Integendeel, het lezen van dit verhaal zal een aangename, prettigen indruk achterlaten. De ontkenning, hoe verrassend ook soms, verbaast niet en wekt geen twijfel.

Aan kostelijke lessen voor onze jongens en meisjes beiden ontbreekt het niet. Het goede wordt hier in zijn aantrekkelijkheid, het kwade in zijn afzichtelijkheid, goed en natuurlijk geteekend, waardoor de vormende, opvoedkundige waarde van dit boeiend verhaal verhoogd wordt.

Herinneringen

of

de stem eener ontslapene moeder

Naar het Engelsch.

Prijs ing. f 1.25; geb. f 1.75.

Twee jonge meisjes van verschillend karakter en eenig verschil in leeftijd worden na den dood harer moeder naar een inrichting van opvoeding en onderwijs gezonden, die eigenlijk geen school is, maar waar een liefderijke, vriendelijke en verstandige dame van eenige jonge meisjes de opvoeding voltooit en — zonder ooit den schijn ervan te willen aannemen — de plaats eener moeder vervult. Dat zij erin slaagt zal wel voornamelijk komen doordat zij den schijn vermijdt het te willen en zoo gebeurt het ook, dat te midden van al die vervangende liefde en al die grootere en kleinere tribulaties in de jonge meisjesharten de **Moeder** altijd het sterkst vertegenwoordigd blijft. Toen zij thuis waren, na de school weder verlaten te hebben, was het beeld der moeder nog even diep in haar ziel gegrift, als toen zij heengingen, en de vader „vestigde de oogen op de beeltenis dier moeder — die gezaligde moeder, die wel is waar was wat de menschen „dood” noemen, maar wier invloed in dit kleine gezin nog zóó gevoeld werd, dat haar verheerlijkte geest, hoewel onzichtbaar, steeds tegenwoordig scheen; terwijl de nagalmen dier zoo liefelijke stem nog menigmalen de luisterende ooren van dien kleinen kring kwamen treffen.” Het boek leert die moeder in haar kinderen kennen.

G. C. Hoogewerff

EEN SCHIPBREUKELING.

G. C. HOOGEWERFF.

Een verhaal voor jongelieden.

Met acht platen.

TWEEDE DRUK.

Ing. f 0.90; geb. f 1.25.

Ons Nederlandsche volk is zóó gewoon aan zeevaartkundige termen, dat het verschillende zaken uit het dagelijksch leven noemt met namen aan de zeevaart ontleend, en zoo kan het volstrekt niet verwonderen, dat het een *verwoest, verongelukt leven een schipbreuk* noemt.

Een zoodanige schipbreukeling stelt de schrijver ons hier voor. Jongelieden, die met een beroep op Michiel Adriaanszoon de Ruiter's jeugd — of liever op de onware verhalen, die daaromtrent verteld worden — ondeugendheid op school vergoelijken kunnen, leeren inzien, dat ons leven werkelijk niet uit twee helften bestaat, waarvan de eerste geen invloed heeft op de tweede. *Hoe men zich in de jeugd, zelfs in de prilste jeugd gedraagt is van invloed*: dit is een wijze les en *wie zich op een helling begeeft, zonder vast steunpunt, glijdt van zelf naar beneden, telkens sneller*, is misschien een nog wijzere les, duidelijk en klaar geleerd aan hen, die met aandacht en liefde dit boek lezen, zooals het met liefde en kennis geschreven is. *Wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht.*

Illustratie uit: G. C. Hoogewerff „Een Schipbreukeling.”

A. J. HOOGENBIRK.

Kinderen huns tijds.

Een boek zonder namen en jaartallen

DOOR

A. J. HOOGENBIRK.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Wat in dit boek, dat een waren storm van beoordeelingen en veroordeelingen heeft doen ontstaan naast een misschien sterkeren vloed van bijvalsbetuigingen, gegeven wordt, is *de rijpe vrucht* van een langdurig leven in de wereld, zonder *van de wereld te zijn*; is de ervaring van een man, die met open oog en

liefhebbend hart wandelde te midden van Christenen en christelijke instellingen en die zag *niet alleen* het vele voortreffelijke, maar ook het minder aanbevelenswaardige; is een vingerwijzing in de christelijke pers — of de pers, die zich Christelijk noemt! — gegeven door een man, die er voor werkte en er voor zag werken.

Het is een boek vol wijsheid en ervaring, geschreven in een voor elk verstaanbare, begrijpelijke taal. De gaven van den heer Hoogenbirk in dat genre zijn overbekend. Het is een boek, dat lezers met onbevelden blik, die niet al te veel aan zich zelf en hun eigen begeerten denken, ten volle bevredigen zal. Wie meent, dat het verkeerd is het slechte te willen verbeteren, zal onder de lezing boos worden. In dit opzicht is het een sensationeel boek, maar de sensatie komt dezen keer der waarheid ten goede.

Het zou niet moeilijk zijn eenige boekjes, even groot als deze Catalogus te vullen met hetgeen reeds over dit boek geschreven is: een zaak echter van minder waarde dan hetgeen eens zal kunnen geschreven worden over de *vruchten* door dit boekje afgeworpen. Daar zal een tijd komen, dat onbevooroordeelde lezers, die niet meer meenen in elken type een bepaald persoon te moeten herkennen, zullen oordeelen over degenen, die bij de verschijning zich er aan waagden het wel te doen, en in dien tijd zal men verbaasd staan over twee zaken: de groote zachtheid, waarmee een blijkbaar zoo sterk geïmpressioneerde schrijver zijn oordeel heeft weten te zeggen en... de rampzalige prikkelbaarheid van hen, die nog niet weten, wat het verschil is tusschen het zijn „van eene Kerk” en „van Christus.”

„Een merkwaardig boek,” zal het nageslacht zeggen.

LICHT VAN BOVEN.

Levensherinneringen eener ouderlooze

DOOR

C. JACOBSHAGEN.

Uit het Hoogduitsch door ANNA.

Prijs ingenaaid f 1.80.

Cornelia Jacobshagen heeft in dit boek hare levensgeschiedenis verteld, omdat hare nichtjes tot haar gezegd hadden: „Tante, ge hebt reeds zooveel beleefd en hebt nu zooveel vrijen tijd, och, doe ons het genoegen om voor uwe nichtjes eenige herinneringen uit uw leven op te schrijven!”

En aan het slot zegt de goede tante Cornelia: Zeer vele vrouwen en meisjes gaan in een afhankelijke en dienende betrekking eenzaam door het leven. Aan dezen vooral wenschte ik met een hartelijken groet deze bladzijden toe te wijden.

Zelve begonnen in een van die dienende betrekkingen heeft Cornelia heel wat meegemaakt vóór zij tot schrijven kwam en in verschillende betrekkingen is zij werkzaam geweest: daar waren lieve menschen en ook minder lieve; flinke mannen en degelijke vrouwen, maar ook zwakke en . . . het kon niet missen, zij zag er ook eenige om wie men wel lachen moest.

Cornelia zag de wereld en teekende die, maar bij al wat zij deed en bij al wat zij beschouwde genoot zij . . . Licht van Boven. De schilderij werd in goede omstandigheden geproduceerd.

JOHANNA.

Mevrouw J. C. Hoek—van Stavoren.

ALEIDA.

Een oorspronkelijk verhaal

DOOR

JOHANNA.

Prijs ingen. f 1.—; geb. in
linnen band f 1.50.

Dit boek werd gunstig beoordeeld door alle Christelijke bladen en de schrijfster herhaaldelijk uitgenoodigd spoedig aan een nieuw verhaal te beginnen.

„Reeds het eerste hoofdstuk doet zien, dat de schrijfster het werkelijke leven teekenen kon zooals het is,” zegt *de Standaard* en de *Nieuwe Spreekelaar* noemt het een „voortreffelijk boek, dat van de eerste tot de laatste bladzijde boeit, vol leering, terwijl het een gezonden, echt Christelijken geest ademt.” „Arme kinderen,” wordt de lezer genoopt uit te roepen, „wat hebt gij geleden, verlaten als ge u gevoeldet na den dood uwer ouders en overgeleverd als gij waart aan de hebzucht en oneerlijkheid van een oom”; maar... „er is een God, die leeft en uitkomst geeft” — komt dien uitroep matigen en verzachten en als dan de lezer ziet, hoe die levende God werkelijk wie Hem liefhebben niet verlaat maar zegent en tot zegen doet zijn, dan vergeet hij het akelige en verheugt zich in de blijdschap der blijden.

Aan te toonen, dat de werkelijkheid *dat* leert, ziedaar een groote verdienste en de gelukkige taak van Johanna.

*„Ik zal gaan”, stamelde Aleida, het gebaarde
gelaat met schrik aanzierende.*

Illustratie uit: Johanna „Aleida.”

Op 's levens tweesprong.

Woorden van raadgeving en bestuur aan Jongelieden
bij hun intrede in de waereld

DOOR

J. J. L. TEN KATE.

Vierde druk.

Prijs ing. f 1.—; geb. f 1.50.

J. J. L. TEN KATE.

Boeken zijn geen doode dingen. Goede boeken hebben een levenskracht in zich, die hen even werkdadig maakt als de persoon, die hen schreef. Ja meer, zij bewaren als in een verzegelde vaas het zuivere uittreksel van het genie, waaruit zij geboren zijn. Zij zijn even bezielde en vruchtbaar als de drakentanden uit de fabel; en waar zij hier of daar gezaaid worden, kunnen zij gewapende mannen doen verrijzen. Vele menschen leven als nuttelooze ballasten op aarde, maar een goed boek is het kostelijk hartebloed van een buitengewonen geest, zorgvuldig gebalsemd en bewaard als een schat voor een

leven, dat verder gaat dan het zijne.

Deze woorden van John Milton (blz. 65) door den schrijver opgenomen onder het hoofdstuk „Omzichtigheid in de keuze van lectuur” hebben hem tevens voor den geest gestaan bij de samenstelling van deze woorden van raadgeving. Het is een man, die God en het leven kent, welke uit de bron van zijne kennis, geleerd door zijne liefde, spreekt tot de jongelieden, wier geluk hij zoekt te bevorderen.

KATHLEEN

Een verhaal uit het Iersche volksleven van onze dagen
door de schrijfster van Serge Batourine.

Naar het Fransch door ADELPHA.

Met een voorrede van Dr. F. VAN GHEEL GILDEMEESTER.

Prijs ing. f 1.80; geb. f 2.25.

De schrijfster plaatst ons te midden van de gewichtigste vraagstukken van den dag en wel in het werkelijke centrum er van: Ierland. De Ieren *zijn* een merkwaardig volk en de Iersche toestanden, ten opzichte van den landeigendom doen zich overal en niet het minst in ons eigen vaderland voor. *Boycotten* is een woord, liever een handeling, waarover ieder heeft hooren spreken en een manier van strijden, die helaas! in den laatsten tijd maar al te inheemsch is geworden. — Dit alles geeft het boek een buitengewone belangrijkheid en actualiteit. En wat die belangrijkheid nog vermeerdert is de uitnemende schildering van het aandeel der *vrouw* in die maatschappelijke toestanden, der vrouw, zooals zij *kan* zijn, aantrekkelijk door kracht, fierheid, energie, en toch niet onvrouwelijk, hartstochtelijk en toch koel van verstand, eenvoudig en toch diependenkend, licht bewogen en toch niet zenuwachtig: een heldin zonder het zwaard van Jeanne d'Arc; een vrouw, die geschillen beslecht zonder het mes van Charlotte Corday.

Hoe zij dan handelt, hoe zij optreedt?

De *Rotterdamsche Kerkbode* zegt het in haar beoordeeling van het boek: „De groote strijd tusschen de zelfzucht en het Evangelie wordt ons hier te aanschouwen gegeven; de heldenmoed, dien het geloof in Jezus Christus eischt en kweekt, wordt ons hier met kloeke trekken geteekend.”

De groote kracht — die een heele omgeving beheerschte en zooveel goeds teweeg bracht in zoo moeilijke omstandigheden. — Kathleen ontleende ze aan die eenvoudige waarheid, die ze haar broeder voorhield:

„O, Mike! Mike! als gij maar *anders* woudt worden! Zie toch op Jezus, niet op het crucifix, dat u niet kan helpen, maar op den Zaligmaker, die Zijn bloed voor u heeft vergoten. Hij zal u redden en u een ander man maken.”

Kijkjes naar binnen en naar buiten,

DOOR

den Schrijver van „Schild en Pijl.”

Naar het Duitsch door ADELPHA.

Prijs ingen. f 1.50; geb. f 1.90.

Blz. 129. Er zijn van die allerliefste menschen op de wereld, die met het klimmen hunner jaren jonger worden.

Blz. 6. Er zijn menschen, in wier tegenwoordigheid de tijd geheel schijnt stil te staan, bij wier aanblik men reeds een soort van geestverlamming ondervindt; blokken van menschen, die u, al waart ge nog zoo frisch en vroolijk gestemd, ook tot een blok zouden maken.

Het slot van een allerliefst tooneelstukje, waarin een Mama met haar kindertjes heeft gepraat, luidt: „Doch, wanneer voor ons het gordijn eenmaal voor goed valt, moge het dan zijn na een tooneel als het zoo even beschrevene, waarin wij genade zoeken en vinden aan het liefhebbende hart eens Vaders. Want wie zich verbeeldt, dat dit drama handelt over kleine kinderen, kleurdoozen, melk en pudding, die vergist zich grootelijks.”

Dit woord is van toepassing op het geheele boek: Wie meent dat alleen getracht is naar geestigheid, aardigheid en dergelijke — al is het boek door en door geestig en aardig — vergist zich grootelijks. *De Schrijver komt zich niet als stichtelijk aanmelden, maar sticht:* d. w. z. hij grijpt aan, wekt een lach en ontlokt een traan, en leert: Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.” Dus toch **Stichtend!**

Korte Levensschets en Briefwisseling eener vroeg ontslapene.

TWEEDE DRUK.

Prijs ingenaaid *f* 0.50; gebonden *f* 0.90.

Wat hier den lezers aangeboden wordt is iets buitengewoons en in de voorrede wordt het gezegd, dat het boek eigenlijk alleen bestemd was voor hen, die de ontslapene hebben gekend en liefgehad. Het is intieme geschiedenis, de levensschets is echt en de brieven zijn geschreven aan menschen, die ze hebben afgestaan voor den druk, maar niet geschreven met de bedoeling ze ooit te laten drukken.

Te belangrijker, te intimer is dit geschrift, omdat het de leidingen en wegen Gods omvat met eene ziel, welke tot de zalige bewustheid mocht komen, zijn eigendom te wezen.

De geschiedenis eener God gewijde ziel! Is er schooner verhaal denkbaar — en die geschiedenis niet ver dicht, maar naar waarheid, naar officiële bronnen opgeteekend, grootendeels met de hand der afgestorvene zelve — het is een schat; en wel diep moet het besef der ouders geweest zijn van het nut, dat die geschiedenis stichten kon in breeden kring, om hen te bewegen, over te gaan tot het publiek maken van die geschiedenis.

In 1838 den 7^{den} Mei geboren, stierf zij den 12^{den} October 1860, alzoo in den ouderdom van ruim 22 jaar. Haar naam was Margaretha Sara V....

Emma Marshall.

Kinderen van één vader.

Naar het Engelsch

DOOR

ADELPHA.

Prijs ingenaaid f 1.80; gebonden f 2.20.

EMMA MARSHALL.

„Kinderen in een kermiswagen: het zijn toch allen kinderen van onzen Vader in den hemel, allemaal! Waarom laat Hij dan toe, dat ze zoo vuil zijn en dat ze stekelvarkens eten en ze nooit iets over den hemel hooren?” Ziedaar eenige woorden op blz. 20 van het boek, die genoeg, die alles zeggen omtrent hetgeen in dit boek besproken, beschreven, geschetst wordt.

Aandoenlijk, aantrekkelijk thema; alleen nog aandoenlijker, aantrekkelijker te maken door het te bespreken in een omgeving en te doen behandelen door personen van verschillende meening, verschillende neiging en verschillende ervaring, maar allen — de zaak ernstig opvattend en begeerig verandering te brengen in de ellende van armen, ongelukkigen, misdeelden.

Wilt ge weten, hoe een kermiskind denkt, sla even op blz. 23: „Niemand doet ooit, wat hij zegt, behalve als 't op slaan en stomp en schoppen neerkomt. Dat doen ze wel, als ze 't beloofd hebben, en goed ook.”

Zoo is de kwestie ter oplossing immers zuiver gesteld?

Niet de kermiswagen, niet het eten, niet het drinken is het ergste: de op

ervaring berustende levensbeschouwing van zoo'n kermiskind.

Die levenservaring te ontzenuwen, een andere ervoor in de plaats te stellen, te wijzen op Eén, Die niet stompt, niet schopt, niet slaat, maar Zijn Zoon zond om het verlorne te zoeken . . . . dat is *het* geneesmiddel.

Hoe het aan te brengen? Emma Marshall, vertaald door Adelpha, kan het ons leeren.

Dit boek in onzen tijd is goud waard: immers de vraag: Ben ik mijns broeders hoeder? dringt thans meer dan ooit op beantwoording aan.

* Lettice Mainwaring *

DOOR

EMMA MARSHALL.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Als het nog altijd waar is, dat eenvoud het kenmerk is van het ware schoone, dan zal zeker de eenvoudige mededeeling van het leven eener vrouw en moeder, zooals die in dit werk van Emma Marshall gedaan wordt, groote aantrekkelijkheid hebben voor den lezer of de lezeres, want, zooals Prof. Valeton in zijn voorrede zegt: het boekje is voornamelijk geschreven voor vrouwen, jeugdige moeders en jonge dochters.

Dezelfde professor geeft als zijn meening te kennen, dat als hij een nieuwen titel voor het boek moest kiezen, die zou zijn: *moederhart*, want een moederhart spreekt voornamelijk uit deze bladen. En dat moederhart is er geen, dat *niet* of alleen in de verbeelding bestaat, maar een zooals men ze dagelijks ontmoet; waarvan de warme, innig deelnemende liefde, die tegen geen opofferingen opziet, bekoort en dat, na voor zich zelf een hooger leven te hebben leeren kennen, zich dat leven ten doel stelt voor alle geliefden.

Het boek is in den vorm van een dagboek geschreven.

Rebecca en hare omgeving

DOOR

P A N S Y.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 1.90.

Rebecca was een goede dochter, een aardige zuster en een lieve vriendin, maar zij had haar gebreken, de gebreken harer deugden. Als Zondagsschool-onderwijzeres was zij zeer verdienstelijk en toen zij later huwde met den heer Frank Eduard, die haar liefhad gekregen, haar energie bewonderde en haar stijfhoofdigheid, die soms ietwat heerschzuchtig van aard leek, vergaf, had zij heel wat moeite om zich in de nieuwe omgeving, waarin zij kwam, te schikken, wijl zij sommige dingen miste, „die in een Christelijk gezin niet moesten ontbreken, o. a. de huiselijke godsdienstoefening.” Waarlijk voor een meisje als Rebecca is er veel in de wereld, al is die wereld nog zoo fatsoenlijk, dat haar hindert en . . . dit boek vertelt ons, hoe zij zich redde, hoe zij goede vriendjes werd met de moeder van haar echtgenoot en een hoofdstuk als „allen alles zijn” is een kroon op het werk. De uitspraak van haar man: „mijn moeder is veranderd even als ik, Rebecca, en dat hebben wij aan uw invloed te danken” was zeker een heerlijke belooning van den moeielijken arbeid, dien de vroegere Zondagsschool-onderwijzers ondernam in haar eigen huis. De invloed eener vrouw die God wil dienen, is groot: ziedaar den indruk, door dit boek teweeggebracht.

ERNST SCHRILL

HEDWIG. *

Een verhaal uit het hedendaagsche Rusland.

Uit het Hoogduitsch door P. J. VAN MELLE.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Geschiedenissen, vreemde toestanden, kennismaking met menschen uit een land en onder omstandigheden, die ons vreemd zijn — dit alles lokt tot lezen uit. Maar den ontwikkelden lezer, die aan wetenschappelijke werken over land- en volkenkunde den noodigen tijd kan besteden, trekken zielsgeschiedenis van uitmuntende personen nog meer aan.

De zielsgeschiedenis van een alleszins merkwaardige vrouw vertelt de begaafde schrijver in dit boek en op de wijze, die tot lezen dwingt.

Hoe heerlijk is haar *kracht* en haar *vastheid* van overtuiging geteekend in het onderhoud met den monnik, dat eindigt met: „*Gij zijt kettersch.*”

„*Gij zijt iets*” hooger lof kan geen mensch ooit toegezwaaïd worden. „Ik en velen met mij veroordeelen u en toch durft gij ons trotseeren” — heerlijke beschuldiging voor haar, die na het bezoek van den inkwiziteur op de knieën viel en *bad*: „Heer, wees gij mij genadig. Ik ben maar een vrouw, laat mij niet vallen in de handen dezer menschen!”

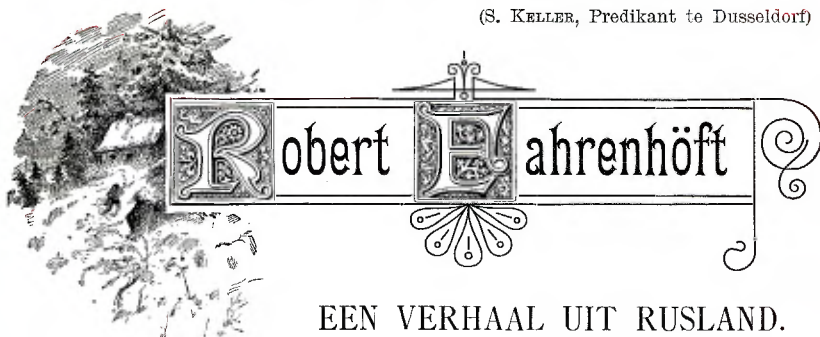
Niet voor de menschen, voor God buigt Hedwig de knieën.

ERNST SCHRILL.
S. Keller, Predikant te Dusseldorf.

Ernst Schrill

(S. KELLER, Predikant te Dusseldorf)

EEN VERHAAL UIT RUSLAND.

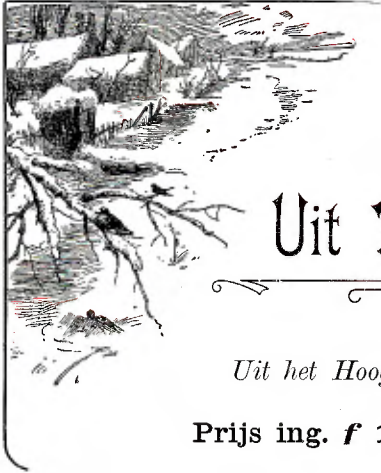
Uit het Hoogduitsch naverteld door ADELPHA.

Prijs ing. f 1.80; geb. f 2.25.

Adelpha vertaalt minder, dan dat zij een Buitenlandsch werk in een Nederlandsch kleeed steekt, vandaar dat de *Bazwin* bij het verschijnen van dit boek schreef: „Het leest zoo gemakkelijk en aangenaam, of het oorspronkelijk Nederlandsch is.”

Robert Fahrenhöft treedt de wereld in, door den dood zijns vader gedwongen zijn gymnasiale studiën af te breken, zijn brood te verdienen. Hij is Duitscher en zal te St. Petersburg onder leiding van zijn oom — die een allerzonderlingst mensch is — trachten carrière te maken. Men overziet verschillende tooneelen, strijd, moeielijkheden, enz. Ze alle te overzien, die de schrijver teekent en als van zelf sprekend op den voorgrond brengt, is onmogelijk: toch gaat alles in het boek natuurlijk toe en de karakterteekening maakt alles begrijpelijk. Trouwens de schrijver heeft jaren in Rusland gewoond en bezit menschenkennis.

Het is een gelukkig slot, waartoe men komt na veel rampen meegedragen te hebben: „Ook Robert gevoelde zich licht om het hart. Hij had zijn plicht gedaan en zijn toekomst in Gods handen gegeven (blz. 297).

ERNST SCHRILL

Uit Ruslands Steppen.

Uit het Hoogduitsch door P. J. VAN MELLE.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Ernst Schrill, d. i. S. Keller, Predikant te Dusseldorf is bekend als aangenaam verteller. Hij is lang genoeg in Rusland geweest om vooral ijverig naar hem te luisteren, als hij uit dat land vertelt. Behalve boeiend zijn zijn verhalen ook stichtend; de toon ervan is geestig en geestelijk. Vooral dit boek stempelt Schrill tot volksschrijver en de negen verhalen, die elk op zich zelf een geheel vormen, deden het *Predikbeurtenblad* zeggen: „het Christelijke leven staat hier in levende beelden voor ons;” terwijl de *Standaard* sprak van „een verzameling van aantrekkelijke, pittige vertellingen, die ons verplaatsen in streken, waarvan de wereld in den regel weinig weet.” De *Chr. Schoolbode* roemt „de groote aanschouwelijkheid en levendigheid van voorstellingen, den diepen ernst en den gezonden humor.”

De inheidsopgave alleen lokt tot lezen uit: 1. Waar? Hoe? Waarom? 2. In de Orru (onder paardendieven); 3. Hij moest haar toch hebben; 4. De vodenraper; 5. Bijbelsche Geschiedenissen voor eenvoudigen; 6. De bekeerde Bojaar; 7. Van de Oostzee tot de Dnjepr; 8. De gelijkenis van den Zaaier; 9. Een tocht op de Kerstmis door de Steppe.

De Leerjaren van Timotheus Breedvelt

DOOR

HESBA SRETTON,

Schrijfster van: „Jessica's eerste gebed.”

Prijs geb. f 1.—.

Hesba Stretton is een Engelsche schrijfster en het is van algemeene bekendheid hoezeer Engelsche auteurs in het algemeen en Hesba Stretton in het bijzonder uitmunt in het geven van verhalen uit het dagelijksch leven. De *N. Sprokkelaar* zei van dit boek: „Als we boven dit werkje een motto moesten zetten, dan zou het wezen: „Gods weg is in de donkerheid” en dit: „Vele zijn de tegenspoeden des rechtvaardigen, maar uit die alle redt hem de Heer”.

Het verhaal van Timotheus' leerjaren vertelt de dingen, zooals zij in werkelijkheid plaats hebben en als men dan ziet, hoe met God alles mogelijk is en hoe Hij precies weet, wat elk onzer noodig heeft, dan bestaat er kans voor den lezer om met veel werkelijkheid verzoend te worden.

Sam Franken's Spaarbank

DOOR

HESBA SRETTON,

Schrijfster van: „Jessica's eerste gebed,” „Alleen in een groote stad, enz.”

Prijs f 0.15.

Anderhalf vel druks! Niet veel, zal de lezer zeggen of liever niet de lezer, maar hij, die het boekje van buiten beziet. Anderhalf vel waarheid, 24 bladzijden menschenkennis, ruim 600 regels wijsheid van een vrouw, die veel zag en hoorde en die de wonderlijke wegen van Gods persoonlijke bemoeling kent met den enkelen mensch, van den God, zonder wiens wil geen muschje ter aarde valt, zijn een groote schat.... dat zal hij zeggen, die dit kleine boekje gelezen heeft.

Sparen is goed, sparen is nuttig; maar.... er is een sparen, dat tot zonde leidt, tot geldgierigheid, tot geheimhouding, die vertrouwelijkheid vijandig is, en tot meer!

Hesba Stretton heeft er over gedacht, heeft er voorbeelden van gezien en....schreef Sam Franken's Spaarbank.

ARMIN STEIN.

Albrecht Dürer.

Een levensbeeld.

Prijs ingenaaid f 1.80; gebonden f 2.25.

ARMIN STEIN (H. NIETSMAN.)

„Met wien heb ik u zoo even op het Marcusplein zien staan?” sprak op zekeren Septemбера vond van het jaar 1493 een aanzienlijke Venetiaansche jonkvrouw een ouden heer aan, met wien zij aan het „Canale grande” in een gondel stapte.

„’t Is een Duitscher, lieve Bella,“ was het antwoord.

„Een Duitscher! Zoo, hij is mij reeds dikwijls opgevallen met zijn hooge, mooi gebouwde gestalten, zijn fiere houding en zijn edel, schoon gelaat. Hoe heet hij?”

„Albrecht Dürer uit Neurenberg.”

„Wat is hij?”

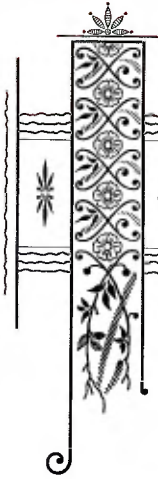
„Kunstenaar.”

„Dat heb ik gedacht! men kan het hem aanzien. Is hij beeldhouwer?”

„Neen, hij is schilder. Mijn kleine

Bella heeft dus in hem den kunstenaar ontdekt? Wat hebben uwe oogen goed gezien en welk een goeden smaak hebt gij! Hij is dan ook een bijzonder mensch, die Neurenberger en vereenigt in zich alles, wat iemand tot eer en sieraad strekt. Even kunstvaardig als zijn hand is, zoo groot en edel is zijn hart en ieder moet trotsch zijn zulk een man tot vriend te hebben. Maar het is niet gemakkelijk om met hem in aanraking te komen, want die Duitschers zijn zoo eenzelvig en gesloten.” (blz. 53 en 54.)

Wie dit boek gelezen heeft, kent Dürer en daarmee een der grootste Christenkunstenaars uit de middeleeuwen, die vaak genoemd wordt — de Duitsche Rafaël.

Catharina von Bora

door *Armin Stein.*

Vrij naar het Hoogduitsch door
ADELPHA.

Prijs ingenaaid f 1.80; gebonden f 2.25.

Maarten Luther zei: „Een vrome vrouw moet geëerd en bemind worden, vooreerst, dewijl zij een geschenk en een gave Gods is; ten anderen, dewijl God der vrouw voortreffelijke en groote deugden verleend geeft, welke hare kleine feilen en gebreken verreweg overtreffen, vooral als zij vasthoudt aan de eerbaarheid, de trouw en het geloof.”

De geschiedenis der vrouw, der vrome vrouw, die Luther deze woorden deed uitspreken wordt in het werk van den beroemden Armin Stein verteld op zoo boeiende wijze, dat de lezer, na het boek geëindigd te hebben, niet alleen Luther beter dan ooit zal begripen, maar, aan zich zelve overgelaten, allicht dezelfde woorden zal vinden om zijn eigen indruk weer te geven.

In het Eerste Boek ontmoeten wij Catharina von Bora als jonkvrouw in en buiten het klooster; in het tweede zien wij haar als huisvrouw; in het derde als weduwe en in de drie boeken te zamen dwingt zij ons eerbied af door degelijkheid van karakter, vroomheid van gemoed en ernstige opvatting des levens.

Tevens doet dit boek ons een diepen blik slaan in de eerste tijden der Hervorming en wel voornamelijk in den huiselijken kring van Maarten Luther en De Genestet zei terecht:

Zij 't officiëel gewaad ook nog zoo eel van snee,
Den Christen kent men 't best in 't huislijk négligé

Maarten Luther

en

Graaf Eberhard van Erbach

DOOR

ARMIN STEIN.

Uit het Hoogduitsch.

Prijs ingenaaid *f* 1.50; gebonden *f* 1.90.

Graaf Eberhard zocht Luther te dooden en — dezen niet kennende — openbaarde hij het voornemen daartoe aan Luther zelf, wiens zegen hij op dit voornemen vroeg — met de woorden: „Bid daarom voor mij, eerwaarde Vader, dat de ketter, Luther dezen dag in mijne handen moge vallen.”

En Luther sprak: „Zie, uw gebed is reeds verhoord; God heeft uw vijand in uw hand gegeven, *ik ben Luther.*”

De graaf stond aan den grond genageid, zijn bloed stolde in de aderen en hij geleek een steenen beeld.

Eindelijk sprak hij:

„Luther is een slecht Christen, een kind van het ongeloof en de goddeloosheid, een verderfelijke pest — dus is het onmogelijk, dat gij Luther zijt; ik hoorde u bidden, uw hart is rein en zuiver als dat van een heilige, uw geloof is vast en helder. Zeg mij dus de waarheid; want gij zijt het niet, gij kunt Luther niet zijn!”

Een zachte glimlach overtoog des Hervormers gelaat, toen hij zei: „En toch ben ik Luther.”

Toen vielen de schellen van Eberhard's oogen.

Ziedaar een bladzijde uit het boek van Armin Stein, één van de laatste. Wie Luther geheel wil kennen en de oorzaak van zijn kracht, leze het geheele boek.

Paul Gerhardt.

Een Levensbeeld

DOOR

ARMIN STEIN

(H. Nietschman).

Uit het Hoogduitsch.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 1.90.

Den 2^{den} Januari 1628 werd Paul Gerhardt als student ingeschreven op de Universiteit te Wittenberg. Hij was toen ongeveer 23 jaar oud. Den 7^{den} Juni 1676 stierf hij met de getuigenis:

De dood kan ons niet dooden,
Maar bevrijdt
Hem, die lijdt,
Uit zijn duizend nooden.

Hij verbant het bitter lijden,
En brengt mij
Nog daarbij
't Zaligste verblijden.

Het leven, dat daar tusschen ligt gaf recht tot die getuigenis en geeft recht op de belangstelling van den lezer, vooral waar het verteld wordt door een man als Nietschman.

En ook nog uit een ander oogpunt wekt dit boek de belangstelling: immers wat er in verteld wordt gebeurde in de jaren, waarin de leer Van Luther en Calvijn om den voorrang streden in Brandenburg en.... Paul Gerhardt was een evangelieprediker van ongewone beteekenis en geestkracht, *een man van beginselen, een man, die Gode meer dan menschen gehoorzaam was* en die zijn deel had van de wereldsche rampen dergenen, die plegen naar dat beginsel te leven. Innige vroomheid was een hoofdtrek van zijn karakter.

ARMIN STEIN.

*

WONDERBAAR GELEID.

Het leven van CHR. F. GELLERT.

Uit het Hoogduitsch door ADELPHA.

Prijs ing. *f* 1.80; geb. *f* 2.25.

Uit een knaap met vroolijke blauwe oogen, schrandere invallen en geestige uitvallen, die zijn eersten verdienden gulden, waarmee hij doen mag, wat hij wil, besteedt om een groot stuk rundvleesch voor de geheele familie te koopen en krakelingen voor de jongere broertjes en zusjes (blz. 16) kan wat groeien.

En er groeide wat uit, want toen Gellert stierf, na geleefd te hebben als vroom geleerde en gevierd dichter, was de stad Leipzig in rouw gedompeld; het gansche land, met zijn keurvorst aan het hoofd, beweende den grooten doode en door geheel Europa werd zijn verlies gevoeld. Men besepte, dat een groote in Israël was weggenomen. En toen na drie dagen het stof van den geliefden man aan den schoot der aarde was toevertrouwd, werden bergen van lauwerkransen en palmtakken op zijn grafheuvel opgestapeld. (blz. 247.)

En tusschen blz. 16 en blz. 247 ligt een menschenleven, zooals de wereld er weinig zag, een leven van een man, wonderbaar door God geleid, een leven van een van Duitschlands meest geliefde dichters.

JOHN WILLIAMS,

E. NIJLAND.

de Apostel van Polynesië

DOOR

E. NIJLAND.

Ing. f 0.60; geb. f 1.—.

De schrijver putte voor deze levensbeschrijving uit drie zeer betrouwbare bronnen, een Engelsche, zijnde *Memoirs of the life of the Rev. J. Williams*, een Duitsche, namel.: *J. Williams, der Missionar der Südsee* en — nog een Engelsche van de hand van John Williams zelf: *A narrative of missionary*

enterprises in the South Sea islands, bevattende aldus verhalen omtrent Zendingsondernemingen op het terrein, waar hij zelf werkzaam was.

In Engeland maakt men naar het schijnt meer werk van de bekendmaking der lotgevallen van zendelingen dan ten onzent, daarom — of liever omdat zulks minder goed te achten is — was het zeker een goede gedachte van den schrijver in dit boekje een aanvang te maken met het publiceeren van deze en dergelijke levensgeschiedenissen. En zoowel in de pers, als bij het lezend publiek, wekte die gedachte sympathie.

En niet alleen zij, die als godsdienstige menschen belang stellen in de verbreiding van het Evangelie, maar ook zij, die helaas! voor de prediking nog weinig gevoelen, kunnen uit dit en dergelijke boeken iets leeren, al was het alleen maar: billijker over de zending oordeelen, dan nu vaak gedaan wordt.

Immers de schrijver zegt het in zoovele woorden op blz. 88:

„Wat hier tegen te doen? (Tegen het vellen van onbillijke, haastige oordeelen.) Daarop is maar één antwoord.

„Zelf onbevooroordeeld kennis nemen van hetgeen de zendelingen hebben verricht, dan is men niet alleen gewapend tegen het vooroordeel der mannen van de wetenschap, maar ook tegen dat der mannen van den handel en tegen dat der politici!”

Ziedaar de reden van bestaan van dit boekje, dat ook om den belangrijken inhoud en den boeienden stijl elken lezer zal bevredigen en naar meer van dien aard doen verlangen.

Filippus Melanchthon.

DOOR

ARMIN STEIN.

Uit het Duitsch door K. STRAATSMA.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 1.90.

De beteekenis van Filippus Melanchthon voor de Christelijke Kerk wordt door niemand geloochend, doch door sommigen zeker niet genoeg gekend. Dien man geteekend te zien door Armin Stein is een genot, dat de vertaler van het bovengenoemde werk den Nederlandschen lezers verschaft. Men weet over het algemeen hoe er een nauwe vriendschapsband bestand tusschen Melanchthon en Luther; minder weet men, hoe vaak die vriendschap gevaar liep te stranden op Melanchthons wijdstrekkende liefde voor den vrede en geneigdheid tot het doen van concessies; immers zijn woorden: „eenheid in het noodwendige, vrijheid in het twijfelachtige, bij alles liefde” konden Luther niet altijd voldoen; hoewel geen van beiden ooit iets anders in den anderen zag dan een goddelijk werktuig tot heil der kerk.

Als zoodanig leert ook de lezer Melanchthon kennen in dit belangrijke boek van Armin Stein en de drie hoofddeelen (boeken) waarin de schrijver zijn werk verdeelde, geven den vriend en medestrijder des grooten Hervormers te zien 1e op de schoolbanken en in den leerstoel; 2e aan de zijde van den grooten Hervormer; 3e alleen in leed en strijd.

Het is zeker overbodig iets te zeggen tot aanbeveling van een boek van *Armin Stein*; het is nog minder noodig Christenen op te wekken tot kennismaking met *Melanchthon*, waar die kennismaking zoo veel genot belooft als in een boek van dezen schrijver; maar toch zij het veroorloofd juist in onzen tijd te wijzen op de groote beteekenis van die kennismaking, nu er zoo vaak gevaar dreigt voor een meening tegenovergesteld aan die, welke verkondigd wordt in de bovenstaande woorden van Melanchthon.

Een goed boek over een belangrijk persoon wordt te aantrekkelijker, naarmate het meer te juister tijd geschreven wordt: daarom vestigen wij bijzonder de aandacht op Filippus Melanchthon door Armin Stein.

JOHN BUNYAN

DOOR

Dr. H. M. VAN NES.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 1.90.

Het is geen wonder, dat de werken van Bunyan nog steeds gelezen worden en in alle talen der wereld zijn overgebracht.

Wat wij hier geven is geen werk *van* Bunyan, maar een werk *over* hem, en wel een vrucht van ernstige studie, in de eerste plaats van wat de vrome man zelf schreef en in de tweede plaats van hetgeen over hem gedacht en gezegd is.

Wie Bunyan wil kennen en begrijpen zal hier niet teleurgesteld worden; en dat men geen opgesmukten, versierden of nagemaakten Bunyan vindt, daarvoor staat de piëteit van den schrijver borg, die zich om zoo te zeggen een eigen programma voorschreef door de aanhaling van Bunyans eigen woorden: „Ik kon mij wel in een veel hooger stijl dan dezen bewogen hebben, en ik kon alles meer versierd, mooier gemaakt hebben, maar ik durfde het niet; het was geen spelletje, toen God mij beproefde; het was geen spelletje, toen ik zonk als in den bodemloozen put en de angsten der hel mij benauwden en daarom mag ik er geen spelletje van maken om deze dingen te vertellen, maar ik moet eenvoudig en simpel zijn en het zeggen, zooals het was.”

Aan deze woorden bleef Dr. Van Nes getrouw en hij gaf ons een boek over Bunyan in den geest van Bunyan, al is de vorm ook anders. Eenvoudig van taal, helder van stijl en de zaken voorgesteld zooals ze zijn.

Charlotte de Laval *en* *Louise de Coligny.*

Historische Tafereelen

DOOR

Mevr. DE WITT—GUIZOT.

Uit het Fransch.

Met een inleiding van Ds. P. J. VAN MELLE.

Prijs ing. *f* 1.80; geb. *f* 2.25.

„Wat Mevr. de Witt—Guizot in de door haar geschetste Scènes historiques geeft, is grootendeels geschiedenis. De novelle is hier niet meer dan een licht en zeer doorzichtig kleed, dat de bekwame schrijfster om de leest der historie heeft geploooid,” zegt Ds. van Melle in zijn voorwoord.

Louise de Coligny werd den 28sten September 1555 te Châtellon geboren en is later als echtgenoot van Prins Willem van Oranje, Willem den Zwijger, zeer nauw verwant geworden aan onze geschiedenis. Charlotte de Laval was hare moeder. Wie en wat haar vader was weet iedereen, die niet geheel een vreemdeling moet genoemd worden in dat belangrijke tijdperk der geschiedenis van Frankrijk, dat vooraf ging aan den Bartholemeusnacht in 1572 en waarvan het grootste drama in dien ongelukkigen nacht werd afgespeeld.

Belangrijk voor ons Nederlanders zijn vooral de bijzonderheden omtrent het huwelijk van Louise de Coligny met den Prins van Oranje, en haar karakter treedt in het helderste licht door de woorden, welke zij sprak tot den heer Merlen, die haar van 's prinsen aanzoek in kennis stelde en die, toen zij het aanzoek had aangenomen zeide: Dat God u helpe en ondersteune bij de zware taak, die gij zult hebben te vervullen en op de hoogte, die gij zult bestijgen.” Kalm en vastberaden klonken haar woorden: „Laat ons in ditzelfde oogenblik bidden.”

Hoe weinig wist zij toen, dat zij na een kort geluk aan de zijde van den man, dien zij innig liefhad, op negen en twintig jarigen leeftijd voor de tweede maal weduwe zou zijn. In een naschrift van de vertaalster vindt de lezer tal van bijzonderheden omtrent het leven der edele vrouw, die vrijmoediglijk met den geloofsheld der gewijde geschiedenis heeft kunnen getuigen: „ik heb den goeden strijd gestreden; ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden.

Aan den Euphraat.

Een verhaal uit Armenië

door D. ALCOCK.

Vertaald door ADELPHA.

Ing. f 1.80; geb. f 2.20.

D. ALCOCK.

Ziehier een boek, dat niet zijn bestaan dankt aan wijsgeerige bespiegelingen, niet ontstaan is in de werkzame phantasie van een vruchtbaar schrijver, maar een boek, waarin *ware gebeurtenissen*, wat men noemt *feiten* in de strikte beteekenis van het woord, worden

verteld. De namen zijn verduidelijkt, de vorm is letterkundig en de inhoud gerangschikt naar den eisch van boeiendheid, welke men tegenwoordig stelt; maar geen woord is onwaar.

Een dergenen, die reeds kort na de verschijning „Aan den Euphraat” met aandacht gelezen had, zei en voelde zich zelfs gedrongen te schrijven: „dit is een goed boek en zal een goed boek blijven, zooals de Negerhut een goed boek was bij de verschijning en nu nog een goed boek is, al is het waar, dat wat hier gegeven wordt waarschijnlijk nog juist is, wat geschiedenis betreft.”

Wij wenschen aan dat oordeel niets bij te voegen en durven alleen, ook om wat die lezer zei, met volle gerustheid onze vrienden aanraden en uitnoodigen dit boek met aandacht te lezen.

De leden van de Vereeniging Christelijke Bibliotheek weten, dat het is No. 2 van den tweeden jaargang.

In 's Konings dienst

DOOR

DEBORAH ALCOCK,

Schrijfster van „De Spaansche broeders”, „De Czaar” enz.

Met 4 platen.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Volgens de *Standaard* heeft de schrijfster met dit boek een nuttig werk verricht. Het verhaal verplaatst den lezer te midden van den bloedigen, dertigjarigen oorlog (1618—1648) en wel in den tijd, toen de Zweedsche koning Gustaaf Adolf den strijd voor het Protestantisme streed. Reeds in gewone geschiedenisboeken, waarin alleen de feiten *vermeld* en niet *beschreven* worden, is de Zweedsche koning een aantrekkelijke, sympathieke figuur, zelfs voor hen, die zijne zienswijzen in sommige zaken niet deelen; hoeveel te meer dan hier, waar de persoon en de zaak des Konings en van hen die hem omringen met liefde, kennis en groot talent geschetst worden.

Wie dit boek met aandacht leest komt tevens tot een helder inzicht van de rampen, waarmee godsdienstoorlogen plegen gepaard te gaan.

De Broeders.

Een verhaal uit den tijd der Wederdoopers.

DOOR

G. VAN A S.

Met 2 gekl. platen.

Prijs ing. f 0.60; geb. f 0.85.

Het was in 1522, in het begin van de Hervorming. Er was een koopman te Antwerpen, die een zoon had, welke gaarne krijgsman wilde worden. Allen waren goed Katholiek; maar . . . de wijze, waarop Keizer Karel V tegen de van ketterij verdachten te werk ging, deed verzet ontstaan in het vrijheidlievend gemoed van den vader en bracht hem in aanraking met de zoogenaamde ketters en . . . . . hij werd de Katholieke kerk ontrouw.

Toen — de zoon was inmiddels Luitenant geworden — werd den jongen opgedragen (op listige wijze) zijn vader en moeder gevangen te nemen en een priester werd hem meegegeven om toe te zien, dat hij den last volbracht: de hand van een meisje zou het loon zijn voor zijn onmenschelijken daad.

De jongen volvoerde den last.

In die paar woorden ligt het *boeiende* van dit eenvoudige verhaal opgesloten en meer . . . men voelt zich van verontwaardiging beven waar men ziet, dat een Kerk, een priester de kinderen zoo gebruikt tegen hun ouders.

Er staat veel meer — ook veel verheffends — in het boek. *De Heer heeft groote dingen gedaan* en de vader heeft den zoon vergiffenis geschonken. Men leze of liever men beginne te lezen en dan eindigt men niet vóór het laatste woord.

J. VAN BERGEN.

De ballingen van Lucerna.

Een verhaal
uit de geschiedenis der Waldensen.

Met 4 gekleurde platen.

Prijs f 0.90; gebonden f 1.15.

„Goede wijn behoeft geen krans.”

Dit woord — ieder beminnaar van Christelijke verhalen zal ons dit nà lezing toegeven — is zeer zeker op bovengenoemde, belangrijke bijdrage uit de geschiedenis der Waldensen toepasselijk.

De schrijver heeft aan zijn verhaal zooveel gloed en leven weten bij te zetten, dat het door jongelieden niet alléén, maar zelfs door volwassenen met graagte zal gelezen worden.

Het verplaatst den lezer in een der laatste perioden van vervolging dezer lijdens om des geloofs wille.

Het geeft tooneelen van smart en lijden, maar ook van vreugde en overwinning, van hartelijke en innige liefde en genegenheid tot elkander te aanschouwen, en laat eindelijk zien, hoe de moed der Waldenzen en bovenal hun geloof en vast vertrouwen op God met het verkrijgen van vrede en vrijheid bekroond werd.

't *Blijft:*
Oranje boven!

1544—1898.

.... *Van een oud Vorstenhuis* ....
en van eene jonge Vorstin ....

DOOR

ELISABETH.

Prijs f 0.60.

Dit, met uitnemende illustraties rijk versierde werkje, werd geschreven met het oog op de inhuldigingsfeesten van September 1898. Maar ook na dien tijd blijft het zijne waarde behouden, want .... geschiedenis veroudert niet. Het blijft voor kinderen een uitnemend feestgeschenk, en ook ouderen zullen 't met belangstelling en genoegten lezen.

(Zie titelplaat.)

De vreugd ten top!

Een herinnering aan de blijde Septemberdagen van 1898
voor het jonge Nederland.

DOOR

B E T S Y.

Prijs ing. f 0.50; geb. f 0.75.

Ziehier een keurig boek van een gevierde schrijfster, met mooie plaatjes voor een zeer geringen prijs.

De inhoud? Alles, wat er gebeurd is in de onvergetelijke Septemberdagen van 1898. De kroning van onze geliefde koningin; de feesten, die er bij gehouden werden; het aandeel — en men weet, dat was niet gering! — dat de kinderen aan die feesten hadden; letterlijk alles, als blijde herinnering aan blijde dagen, beschreven door iemand, die van harte mee feest vierde, die vol is van liefde voor ons Vaderland en ons dierbaar vorstenhuis en op eene wijze, die, al was Betsy niet zoo bekend bij onze jeugd als zij werkelijk is, geschikt zou zijn om haar stormenderhand een plaats in het kinderhart te doen verwerven.

Want dit boekje is bestemd om gelezen te worden door onze flinke jongens en onze lieve meisjes, met het hart op de rechte plaats en het hoofd gezond. Daarom werd, hoewel moeiten noch kosten aan de uitgave gespaard zijn, de prijs zoo verbazend laag gesteld. Men bedenke slechts dat het boek 84 bladzijden en 4 illustraties bevat, waaronder een allerwege geroemd portret van de Koningin.

BETSY.
Mej. B. de Heer

De Kinderen van den Predikant

DOOR

P. BROUWER.

Met 2 gekl. platen.

Prijs ing. f 0.60; geb. f 0.85.

„De kinderen van den Predikant” behandelt een zeer belangwekkend gedeelte onzer geschiedenis, den tijd der Patriotten, dat laatste vierde deel der vorige eeuw, waarin het wel leek of Nederland het spoor bijster raakte, vergat wat het aan het Oranjehuis te danken had en in het geheel zich niet meer herinnerde, hoe Lodewijk XIV, de Fransche alleenheerscher in 1672 met ons gehandeld had en vooral niet bedacht, hoe die met ons gehandeld zou hebben als Willem III er niet geweest was. Het is goed dit alles nog eens in herinnering te brengen en zóó dat wij beter dan ooit gevoelen, hoe grooten schat wij bezitten in ons dierbaar vorstenhuis, in onze vrijheid God te dienen naar den drang van ons geweten en hoe treurig het met een volk gesteld is, dat vreemden te hulp roept om in eigen huishouding in te dringen.

Dagen van duisternis

DOOR

P. BROUWER.

Met 2 gekl. platen.

Prijs ing. f 0.60; geb. f 0.85.

Hollanders in het Fransche leger — Een verrader aan 't werk — De dageraad der vrijheid. — Wat de vrijheid ons kostte: ziedaar een paar van de elf hoofdstukken, waaruit dit boek bestaat. Het waren duistere dagen, waarover de schrijver handelt: winterdagen; maar dat niet alleen: men schreef het jaar 1794 en 1795.

Neen, het zijn geen roemrijke bladzijden in onze geschiedenis, die, waarin over die jaren gesproken wordt en de wereld-geschiedenis was niet verheffend in die dagen, toen in Frankrijk de revolutie was losgebarsten, vorsten het leven had gekost en een nieuwe God — de godin der rede — ten troon verheven was. En wij doden mee; wie nog hield van ons Oranjehuis, werd als vijand behandeld, en de moordenaars van hun koning werden als vrienden ingehaald. Dat was een donkere tijd en het is moeielijk er een licht plekje in te vinden. De taak van den heer Brouwer is niet aangenaam; maar wie dit boekje ten einde leest, zal ervaren, dat de schrijver haar met ernst en liefde heeft vervuld en . . . dat er menig lichtplekje bloot komt. Daarom is het een verkwikkend boek en de les er uit te putten vindt men op elke bladzijde; de schrijver drukt haar kernachtig uit op blz. 145, waar hij troosteloos uitroept: „De wil des volks zou voortaan de hoogste wet zijn. Naar den wille Gods werd niet meer gevraagd.”

Menigeen zal begrijpen, dat in onze dagen zoo'n boek behoort tot die, welke gelezen moeten worden.

In eere hersteld

DOOR

J. F. BUISMAN.

Met 2 gekl. platen.

Prijs ing. f 0.60; geb. f 0.85.

„In eere hersteld” behandelt een te weinig bestudeerd tijdvak onzer geschiedenis en de personen, die er in voorkomen, zullen de meeste lezers aantrekken door nieuwhed en na die aantrekking houden zij zeker de belangstelling gaande door hun lotgevallen. Inderdaad — na lezing van dit boek zal men zich nog wel eens tweemaal bedenken, alvorens onvoorwaardelijk den goeden ouden tijd te roemen. Omstreeks 1750 speelt het verhaal en hoe het toen in ons land gesteld was met de vrijheid der burgers en de dwingelandij van magistraatjes wordt duidelijk aangetoond in de oorzaken en de gevolgen van het rechts-geding tegen Fledderus, wiens persoon voor 't nageslacht, zelfs onder de Steenwijkers, zijn nageslacht, in een dichterlijk gewaad is gehuld.

De Hofprediker van den Prins

DOOR

GOOSZEN SCHAFFER.

Met 2 gekl. platen.

Prijs ing. f 0.60; geb. f 0.85.

De Hofprediker van den Prins behandelt een groot gedeelte van de geschiedenis van onzen Stadhouder Willem III, den koning van Engeland. De bedoelde hofprediker is de welbekende Burnet, die zeer in 's prinsen gunst stond. Tusschen de geschiedkundige feiten door loopt de draad van een allerbelangrijkste vertelling en de lezer maakt kennis met den graaf D' Avaux, die, geholpen door spionnen en verraders, in Nederland den Franschen Koning diende. Dat dien verraders hun loon gewordt doet genoegen en treffend vooral is de ontkenning der bedoelde vertelling, als de hofprediker eindelijk een bedroefden vader de gelukkige tijding kan brengen, dat diens doodgewaande zoon leeft, gezond is en — zonder iets van zijn edele afkomst te weten, reeds een positie in de wereld veroverd heeft, zijn edele afkomst waardig.

Eerstelingen van den oogst.

Schetsen uit het begin der Reformatie te Utrecht
door CH. DIXON.

Prijs ing. f 0.80; geb. f 1.20.

De eerste worsteling tusschen de aanhangers der Reformatie en de Roomsche kerk in de Nederlanden vond plaats onder het oog van den bisschop in Utrecht zelve.

Dit feit — aan de hand der geschiedenis in dit boek geschetst — is evenmin algemeen bekend, als dat niet *Jan de Bakker* maar de Utrechtsche kuiper *Willem Dirks* de eerste in de Noordelijke Nederlanden was, die zijne getuigenis door zijn marteldood op den brandstapel bezegelde.

Bij de verschijning van dit boek is dan ook van alle zijden gewezen op de belangrijkheid ervan en wij zouden vele beoordeelingen der pers kunnen aanhalen om te doen zien, hoe de *vorm*, door den schrijver gekozen, geheel in overeenstemming werd genoemd met de belangrijkheid van den inhoud.

De schrijver behandelt hier een stuk geschiedenis en doet dat op een zoo onderhoudende en degelijke wijze, dat zeker ieder lezer het boek niet uit de handen zal leggen alvorens het laatste woord gelezen en herlezen te hebben.

In het waardige „besluit” lezen we, wat we zouden kunnen noemen een schets van het boek, zoowel als van het onderwerp: „Als een stroom ontspringend hoog in het gebergte, en daar in nauwe bedding gedreven, in vele zijtakken zich spreidend, doch verder op door toevoer van andere wateren, zich verbreedend, verdiepend en tot machtige ontwikkeling komend — zoo was het beloop der Reformatie hier te lande.”

Morgenlicht en Middagzon.

Een bladzijde uit Amsterdams geschiedenis

DOOR

A. J. HOOGENBIRK.

Met gekl. plaat.

Tweede druk.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

„De naam Hoogenbirk zegt iets op de titelpagina van een boek en waar Hoogenbirk zijn onderwerp betitelt als hij het hier deed, daar is hij zelf door het dichterlijke ervan getroffen en men kan er zeker van zijn, dat hij iets dichterlijks erin gelegd heeft.” Deze woorden zijn ontleend aan een niet geschreven, maar met warmte en gevoel uitgesproken oordeel.

En . . . dit boekje is de vrucht van niet weinig naspeurens en veel onderzoek. Dit is te begrijpen, want . . . . het verhaal begint in 1577 en betreft een bladzijde uit de geschiedenis van Amsterdam, een niet vlekkelooze bladzijde uit het geschiedboek van die stad, die in dien tijd niet juist een ondubbelhartige rol speelde: de handel leidt tot veel wat het hart verfoeit en . . . maar de schrijver kent Amsterdam en heeft het lief, hoewel hij de waarheid bemint bovenal en zijn hart altijd warmer klopt, als hij iets weet mee te delen van Gods groote bedoelingen met ons kleine menschen.

Het is een verdienste — en geen kleine! — dat de verteller de kunst verstaat zoo te verhalen of hij er bij was geweest, en de lezer juicht met hem mede, als hij herinnert aan het inschrift in het koor der Oude Kerk, dat luidt:

Misbruyck in Godes Kerck allengskens inghebracht
Is hier weer afgedaen, 't jaar seventich en acht.

X V C

De Martelaars

der eerste Christen-gemeenten.

VERHALEN UIT DE KERKGESCHIEDENIS

DOOR

G. C. HOOGEWERFF.

- I. Ignatius, Bisschop van Antiochië.
- II. Blandina en Ponticus.
- III. Polycarpus, Bisschop van Smyrna.

Elk met 3 platen.

Prijs f 0.50 per deeltje.

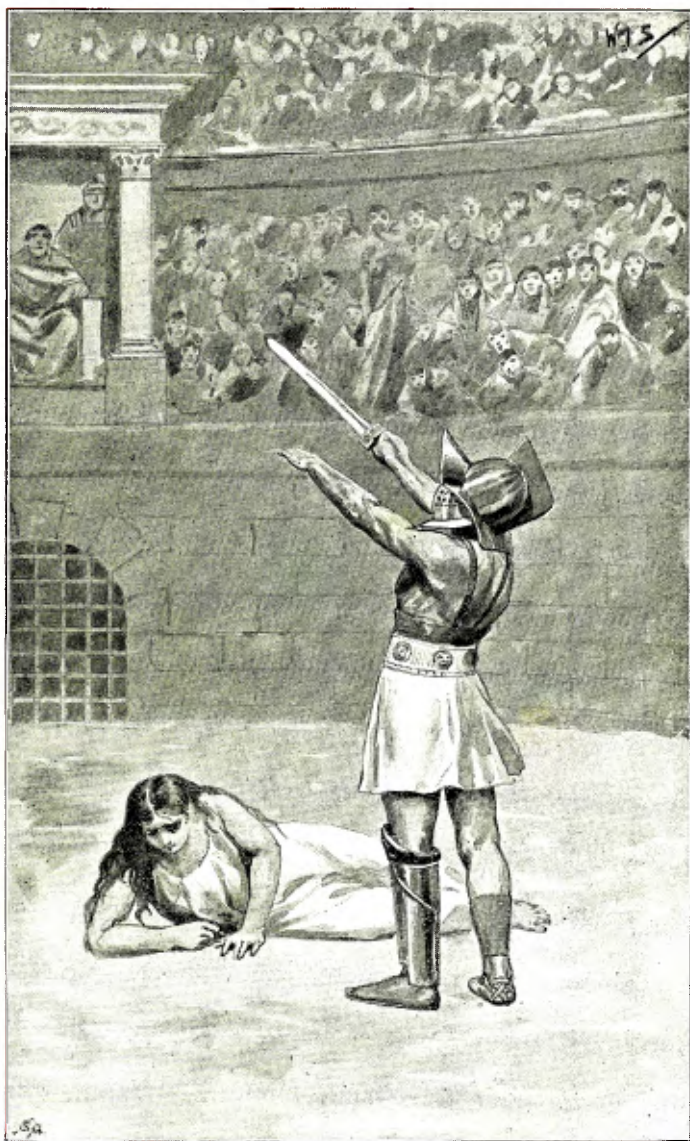
Het is niet altijd gemakkelijk er voor uit te komen, dat men een Christen is. Men hoort dit dikwijls zeggen en . . . vooral jongelieden, die een Christelijk leven wenschen te leiden komen nog heden ten dage vaak in allerlei moeielijkheden. Maar wat beteekenen die bij den marteldood der helden, hier in dit boek beschreven *naar waarheid* en zonder *overdrijving*.

Ignatius, bekend om zijn heldhaftig optreden tegen Trajanus, door wilde dieren verscheurd; Blandina en Ponticus, jong van jaren, maar krachtig van overtuiging en Christelijken heldenmoed voor de stieren geworpen en de edele Polycarpus op den brandstapel door de vlammen verteerd! Ziedaar drie tafreelen, der lezing waard.

„Heere God,” zoo bad Polycarpus, „Almachtige, Vader van Uwen gezegenden Zoon, door Wien wij U kennen; ik zegen U, dat Gij mij deze dagen wel hebt waardig gekeurd, opdat ik mijne plaats bekleede onder het getal Uwer martelaren en deelhebbe aan den drinkbeker des lijdens van Uwen Christus. Amen!”

De ware godsdienst is er een, die iets kost . . . en toch meer geeft.

Illustratie uit: G. C. Hoogwerff „De Martelaars der Eerste Christen-gemeenten.”

De Vrijbuiters van Kennemerland.

DOOR

G. C. HOOGEWERFF.

Met gekl. plaat.

Prijs ing. f 0.60; geb. f 0.85.

Ha, dat jaar 1572! Toen Alva den eersten April zijn Bri(e)l verloor. Dit boek vertelt er ons van. En het vertelt van Vrijbuiters, en van wat er in Haarlem gebeurde en hoe Naarden werd uitgemoord, ondanks Romero's belofte en nog veel meer. Een boek vol avonturen, maar niet in de praryriën van Amerika, doch in ons eigen, goede Vaderland, waar de Westzaansche vrijbuiters een post hadden op hun hoogen dorpstoren, die steeds het Y en de Spaansche kwartieren in het oog hield, en tevens nog tijd genoeg overhielden om vaak een stouten slag te slaan. En toch hoe aantrekkelijk die tooneelen, zóó geschilderd, ook zijn, toch weet de schrijver terecht ook woorden te vinden om het leelijke, het verkeerde te doen gevoelen van de wraakzucht, die soms zich van den besten mensch meester maakt, getart en mishandeld door onrechtvaardige heerschers wel is waar, maar toch in die oogenblikken vergetend, hoe des Christens plicht is zijn vijanden lief te hebben.

Weldadig doet het aan, waar de schrijver op blz. 159 den stoutmoedigste der helden van zijn verhaal de grootste heldendaad doet verrichten, den Christen waardig: zijn gemakkelijk te treffen vijand sparen. Zeker, de overwinning te Ilpendam was volkomen, maar de overwinning in de heldenziel des Christens grooter en schooner. Mooi slot!

J. KASSIES.

Een bidstond in het riet en zijne gevolgen.

DERDE DRUK.

Met 3 gekl. platen.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.90.

Als geschenk kunnen wij dit boekje, dat door groote nauwkeurigheid uitmunt, niet genoeg aanbevelen. Het geeft een zeer belangrijke bladzijde uit de geschiedenis der Hervorming in ons Vaderland, aan den vooravond van de ontzettende worsteling met Duc d'Alf en zijn handlangers. Door dit verhaal, dat de historie onvermengd en onverdicht weergeeft en zich toch zoo prettig laat lezen, krijgt men een levendige voorstelling van de toestanden en gebeurtenissen te Amsterdam in de laatste dagen vóór de komst van Alva.

Boeken als deze hebben blijvende waarde; de historie is hier veel schooner, dan verdichting kan zijn.

Velen zullen na lezing het met ons betreuren dat de schrijver, die reeds vroeg door den dood ons ontviel, niet méér zulke degelijke pennevruchten ons naliet.

© W. H. G. Kingston

De koopman van Antwerpen.

Eenige bladzijden uit den tijd van de vervolging
der Protestanten in Nederland en Engeland.

Met 4 platen.

Prijs ing. f 0.90; geb. f 1.15.

Kingston.

Van dezen schrijver getuigde een bekend Engelsch tijdschrift twee jaar geleden, dat hij *als schrijver van jongenslectuur nog niet overtroffen was*.

Al zouden we dit oordeel nu niet dadelijk willen onderschrijven, zeker is het — en in „de koopman van Antwerpen” komt dit zeer stellig uit — dat hij met onze beste schrijvers voor jongelieden als Gerdes e. a. gerust op één lijn kan gesteld worden.

Het verhaal is boeiend geschreven, vol van afwisselende tooneelen, spannend, zonder iets onwaarschijnelijks te hebben.

Ook is het niet zonder geschiedkundige waarde, waar het den lezer o.a. in kennis stelt met de kortstondige regeering van Johanna Gray, de vervolgingswoede van Maria Tudor en de troonsbestijging van koningin Elisabeth.

Ook waar de schrijver tooneelen schetst uit onze vaderlandsche geschiedenis, met name uit de zuidelijke Nederlanden, zoekt hij historisch getrouw te zijn.

Jongelieden — maar evenmin ouderen — zullen dit boek na lezing niet onvoldaan uit de hand leggen, maar den schrijver dankbaar zijn voor de genotvolle uren, hun verschaft.

De Zwaardveger van Leiden

DOOR

J. H. VAN LINSCHOTEN.

DERDE DRUK.

Met 2 platen.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

Met veel genoegten hadden we met een vroegeren druk van dit boek kennis gemaakt, en deze nieuwe, herziene uitgave hebben wij met genot weder doorgelezen.

Onder de verhalen uit den tijd vóór 1572, voor jongelieden geschreven, dunkt ons dit *één der beste*.

Streng houdt de schrijver zich aan de historie, en toch... ge merkt er niets van, dat dit hem eenige moeite kost, of den minsten dwang aan zijn verhaal heeft opgelegd. Van zulke verhalen kunnen we er niet te veel hebben, al is het gewenscht, dat niet altijd op hetzelfde stramien geborduurd wordt, maar verschillende tijdperken uit onze historie worden genomen.

In dit verhaal zit pit en merg en ongetwijfeld heeft het waarde uit paedagogisch oogpunt. Ouderen zullen het zelfs niet onvoldaan ter zijde leggen. 't Is in één woord een boeiend en tegelijk degelijk boek.

De daden der Zeeuwen

of

de belegering van Middelburg

door J. C. LUITINGH.

Met 2 platen.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

Een echt jongensboek. De beschrijving van de belegering van Middelburg door de Zeeuwen in 1574 is door den schrijver volstrekt niet dor en kroniekmatig weergegeven, maar boeit van het begin tot het einde.

Met onverdeelde belangstelling zullen in de eerste plaats onze jongens, maar zeker ook ouderen, kennismaken met verschillende meer of minder bekende personen uit dien tijd, in gedachte den strijd, hier voor de vrijheid gestreden, meemaken, en in de liefde tot ons Vorstenhuis gesterkt worden, waar de schrijver op uitnemende wijze o.a. de spanning schetst, waarin Prins Willem tegen het einde van 't beleg te Vlissingen verkeerde, toen het scheen, alsof alle inspanning te vergeefs zou geweest zijn en alléén het vertrouwen van den Prins op zijn God hem staande deed blijven.

Vaderlandsche Gedenkdagen

DOOR

H. J. VAN LUMMEL.

Met 10 platen van WILM STEELINK.

I. Heiligerlee **f** 0.20; II. De inneming van den Briel **f** 0.25;
III. Het zegevierend Alkmaar **f** 0.40; IV. Waterloo **f** 0.40.

„Welke gedenkdagen? We hebben er zooveel!” zal de lezer allicht vragen en het is waar, wij hebben gedenkdagen van allerlei aard, en onze heerlijke, vaderlandsche geschiedenis, bij den schrijver zoo goed bekend, zal hem of anderen niet licht in den steek laten, om nog eenige andere boeken aan de leesgrage jongens aan te bieden.

De hier behandelde dagen zijn die van: I. Heiligerlee, II. den Briel, III. Alkmaar en IV. Waterloo.

Ieder Nederlander weet wel iets van die dagen; maar veel van wat in dit boek op de alleraangenaamste en onderhoudendste manier verteld wordt, weten de meesten nog niet. En dan de plaatjes! Wilm Steelink heeft hiermede het boek een onschatbaren dienst bewezen. Wie platen lezen kan, ziet in de verschillende kleederdrachten, de verschillende wapens en den geheelen indruk van de plaatjes.... de geschiedenis zelf.

Het slot van het boek, waaruit de geheele toon te herkennen is, luidt:

„God zegene verder ons Vaderland met dagen van rust en van vrede! Mogen Godsdienstzin en burgerdeugd in Nederland steeds te huis zijn als in de dagen van ouds. Dan zal het ons aan den Goddelijken zegen niet ontbreken en het zal ook voor ons Vaderland waarheid blijken te zijn, wat Gods Woord zegt: „Gerechtigheid verhoogt een volk, maar de zonde is een schandvlek der natiën.”

Illustratie uit: H. J. van Lunne, „Vaderlandsche Gedenkdagen.“

DE BALLINGEN

DOOR

— *M. W. Maclaine Pont.*

Prijs ingen. f 1.80; geb. f 2.20.

Dit nummer van de Christelijke Bibliotheek mocht zich, evenals de andere, bij de verschijning verheugen in de algemeene sympathie, en voorzeker was dat niet te verwonderen: een zeer belangwekkend onderwerp behandeld door een schrijfster, die reeds lang geen vreemdelinge meer is voor de Christenlezers.

„Het was de twintigste Februari 1733,” zoo vangt de schrijfster aan en de menschen uit Nijmegen stroomden naar de Kraan- en de St. Stevenspoorten om de Emigranten te zien.

Wie zijn die Emigranten, waarom kwamen zij hier, waar vestigden zij zich, hoe werden zij ontvangen en later behandeld, hoe gedroegen zij zich, enz. enz. Op al die vragen geeft dit interessante boek op boeiende wijze antwoord en het vertelt daarenboven en daarmee in verband een geschiedenis, die op zich zelf reeds voldoende zou zijn, al was zij niet geborduurd op zulk aantrekkelijk stramien, om den lezers een groot genot te verschaffen.

Bij het boek zijn gevoegd twee officieële stukken: „een afschrift van de conditiën, waarop de Salzburgsche Emigranten tot ons overkwamen” en „een uittreksel uit het bekende werk „Hedendaagsche historie of tegenwoordige staat van alle volkeren. (Bij Isaac Tirion, boekverkooper op den Nieuwendijk bij den Dam. In Hugo Grotius. 1740.)”

Lang heeft men naar aanleiding van dit geschrift uit 1740 ongunstig geoordeeld over de Emigranten en — Maclaine Pont vindende een manuscript, waaruit dit boek getrokken is, werd getroffen door de ware lezing, welke zij daarin vond. Zodoende is werkelijk „De Ballingen”, hier aangeboden, meer dan een boek, het is een daad, een nobele daad van eerlijke historiebeschrijving, het is, om in de taal van onze dagen te spreken, een poging om te komen tot een revisie van een onrechtvaardig vonnis.

Liefde en Haat

of

Oranjeman en Patriot

door P. VERGERS.

Met 4 platen.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

Dit boekje is een degelijk verhaal, de historie trouw gevolgd. Van Vergers kan niet altijd gezegd worden, dat hij boeit, maar wel, dat hij altijd getrouw en nauwkeurig zoekt te zijn in het weergeven van feiten en het beschrijven van toestanden, soms tot in de kleinste bijzonderheden.

Van „Liefde en haat” kunnen we echter zeggen, dat de schrijver met dit verhaal zichzelf overtrof. Geen oogenblik inspanning heeft het ons gekost het ten einde toe te lezen.

't Is een zeer lezenswaard boekje, dat over een tijdvak handelt, waarover wel veel geschreven is, maar meer van Patriotische dan van Oranjegezinde zijde. In dit verhaal komt de historie echter tot haar recht. De geschiedenis van den Oranjegezinden officier Van Straal en zijn neef Van de Walle, een hartstochtelijk patriot, geeft een aanschouwelijk beeld, waartoe godsdienst- en partijhaat zelfs bloedverwanten kunnen brengen.

Onze jongelui krijgen er een goeden kijk door op de geschiedenis der Revolutie in 't eind der vorige eeuw hier te lande.

Het verhaal is onderhoudend en leerzaam tevens.

WILLEM VAN STRAAL

door P. VERGERS.

Met 3 platen.

Prijs ingenaaid f 0.90; gebonden f 1.15.

Dit verhaal is op-en-top een jongensboek. Historie van het begin tot het eind, en met recht genoemd: een bladzijde uit het leven van Napoleon I.

De levensgeschiedenis van Willem van Straal is met de historie dooreengevlochten op een wijze, die aan de eene zijde geen onmogelijkheden heeft doen scheppen ter wille der historie, en anderzijds de historie niet verkracht heeft ter wille van het verhaal.

Hoe Willem van Straal, een Hollandsche jongen, in zijn jeugd aan zijn ouders ontrouwd, officier werd in 't Fransche leger, na veel avonturen in Spanje krijgsgevangen gemaakt wordt door de Engelschen, en daar op ongedachte wijze zijn vader wedervindt, die met vele uitgeweken Nederlanders in Engelschen dienst was overgegaan, wordt ons op boeiende wijze verteld.

't Is een boek, dat, naar wij bij ondervinding hebben, gaarne door onze jongens gelezen wordt, en dat zij „o, zoo mooi” vinden.

De Vrijbuiters van Leiden.

DOOR

D. H. MEIJER.

Tweede druk. — Met 4 platen.

Prijs ingenaaid *f* 0.90; gebonden *f* 1.15.

De historie van Leidens beleg en ontzet is bekend. 't is één van de roerendste episoden uit de geschiedenis van ons vaderland, en 't bevreemdt niemand, dat in Leiden nog jaarlijks herdacht wordt, hoe God na veel strijd en lijden op 3 October 1574 uitredding schonk.

De schrijver deed een goed werk, met alles, wat met het beleg en 't ontzet in verband staat, nog eens in herinnering te brengen. Hij deed dit in zóó schoonen vorm, in zóó treffende schildering, dat het hart ontroerd wordt bij het hooren verhalen van 't ontzettend lijden en 't toch zoo manmoedig volhouden van Leidens burgerij.

Veel licht laat de schrijver vallen op die moedige mannen, in de geschiedenis als „de vrijbuiters van Leiden” bekend, die den vijand herhaaldelijk, zelfs tot ver buiten de veste, in hun vaartuigen gingen bestoken — en dikwijls met uitstekend gevolg. Vooral met de twee zonen van den vrijbouter Schaak, die, hoe jong ook, zich reeds helden toonden in den strijd voor vrijheid en recht, leeft de lezer vol belangstelling mede. Niet genoeg kunnen we de lezing van dit boek aanbevelen, — het zal, het kan niet onvoldaan laten.

De Hellebaardier van Enkhuizen.

Historisch verhaal uit den Spaanschen tijd,

door A. VERHORST.

Met 4 platen.

Prijs ingenaaid *f* 1.50; gebonden *f* 1.90.

De Spaansche tijd trekt altijd aan, en de geschiedenis in dit boek verteld, behoort zeker niet tot de minst boeiende vertellingen, aan dezen voor ons land zoo gewichtigen tijd ontleend. En aan al die vertellingen zal het voor een groot gedeelte te danken zijn, indien het „Luctor et Emergo” meer en meer den geest ook van ons tegenwoordig geslacht beheerscht en dat ook thans nog echte burgers gevormd worden, hun roemrijk voor-geslacht waardig.

Het jaar 1581 — het jaar der afzwering van Philips — was buitengewoon merkwaardig voor Enkhuizen, dat reeds in 1572 de zijde van den Prins gekozen had. Toen toch dreigde die stad een ernstig gevaar, te ernstiger, omdat het niet terstond werd ontdekt. Over dit gevaar handelt dit boek en . . . langzamerhand komt de lezer alles te weten omtrent het beraamde complot om de stad weer in handen der Spanjaarden te spelen, omtrent het begin en den voortgang der uitvoering en . . . gelukkig ook omtrent de verijdeling.

Stichtelijke Lectuur.

Is het wel met U?

Eenvoudig antwoord op ernstige vragen

DOOR

JULIUS DAMMANN.

Uit het Hoogduitsch door Ds. A. F. ADRIANI.

Prijs in fraaien omslag f 0.90.

De schrijver stelt zich in dit boekje voornamelijk voor *hen* toe te spreken, die om de een of andere reden weinig onder den invloed der prediking komen. Dit beteekent echter volstrekt niet, dat zij, die gewoon zijn de kerk te bezoeken, geen nut zouden kunnen trekken uit de toespraken, in verband met de gestelde vragen. Dat zal iedereen duidelijk zijn, die slechts even het groote gewicht der gestelde vragen overweegt.

1. Wat is het meest wetenswaardig? 2. Hoe kom ik van mijn schuld af? 3. Waar is genezing? 4. Christenen, wat doet gij boven anderen? 5. Hoe ontkom ik aan den dood?

De vorm der toespraken is geheel in overeenstemming met den overweldigenden ernst der vragen, en zodoende wordt het boekje in al zijn eenvoudigheid veel meer dan het schijnt: immers het dwingt tot een inkeeren in zichzelf en wèl ongevoelig moet *hij* zijn, die niet onder de lezing den titel omzet en zichzelf leert vragen: IS HET WEL MET MIJ?

Als het waar is, dat een goed boek een punt van uitgang moet zijn voor de gedachten, dan zal elk, die door de lezing is uitgelokt tot het zelfonderzoek, dat onmogelijk kan uitblijven, dit boekje zeker onder de zeer goede rangschikken.

FRANCES RIDLEY HAVERGAL.

Geheel voor den Heer.

Opnieuw vertaald door ADELPHA.

Tweede druk.

Prijs ingenaaid f 0.65; gebonden f 0.90.

FRANCES RIDLEY HAVERGAL.

aangrijpend in onze binnenkamer en in het binnenste onzes harten, beantwoordt de schrijfster of liever leert zij ons beantwoorden, elk voor zich.

De schrijfster wekt op tot nadenken en mocht het den lezer wat angstig te moede worden bij de gedachte aan wat hem ontbreekt, het troostwoord blijft niet uit, want het laatste hoofdstuk: *Hij voor ons* wijst den weg tot ontkoming.

Koninklijke Bevelen

of

Morgengedachten voor 's Konings onderdanen

door Frances Ridley Havergal.

Prijs ingenaaid f 0.65; gebonden f 0.90.

Bevat *Koninklijke Gift* heerlijke avondgedachten, die men geniet als na welvolbrachte dagtaak men zich wil verblijden in de weldaden, den Christen van zijnen God toegedacht, het is den mensch, des Konings onderdaan, goed zich aan den morgen van den dag te herinneren, dat zijn Heer en Meester hem bevelen gaf ter uitvoering, ter nakoming; en inderdaad, wie den dag begint met de morgengedachten, waartoe dit boekje opwekt, zal zijn taak niet zonder vrucht, niet zonder zegen volbrengen.

De schrijfster zegt: Sommige zijner Koninklijke bevelen zijn ons zoo eenvoudig voorgesteld, dat de lezer die dadelijk kan nakomen. Sommige zijn tusschen de lijnen en regels der gewijde geschiedenis gegraveeid en komen slechts te voorschijn, wanneer het licht des Heeren daarop valt. Sommige zijn op de edelgesteenten der beloften gebeiteld; maar alle zijn koninklijk, want alle zijn van Hem, onzen Koning. En Hij heeft gezegd: „Indien gij Mij liefhebt, zoo houdt mijne geboden.”

Ook hier kon de schrijfster zich voortdurend op Gods woord beroepen. Het is den Christen goed Gods geboden te kennen.

Koninklijke Gift

of

Avondgedachten voor 's Konings gasten

DOOR

Frances Ridley Havergal.

Prijs ingen. f 0.65; geb. f 0.90.

Teen *de Sprokkelaar* zei: „dit boekje geeft menig goed en heerlijk woord, dat ons op onzen weg nuttig kan zijn,” zei dat blad zeker niet te veel.

De Schrijfster bespreekt werkelijk Koninklijke Giften; en wie met het boekje kennis maakt, waarvan bijna elk woord om zoo te zeggen steunt op een aan den rand vermelden bijbeltekst, zal met de schrijfster leeren uitroepen: wat ontvingen wij veel, veel meer zelfs dan wij hadden durven of kunnen vragen, veel meer zelfs dan wij nu kunnen begrijpen of verstaan, en dan komt men aan het einde van het boekje er toe nog eens de voorrede te lezen en te vragen: „is het voor mij?”

„Vrede laat ik u” is veel; „Mijne vrede geef ik u” is meer. „Het bijgevoegde woord vermeldt het ondoorgrondelijke wonder der gift,” zegt de schrijfster en dit is een van de vele, fijne opmerkingen, waarop de van God geleerde schrijfster haren lezers onthaalt.

FRANCES RIDLEY HAVERGAL.

De lichtende Ster in de duisternis.

UIT HET ENGELSCHE.

Prijs ing. f 0.65; geb. f 0.90.

Een boek voor zieken door eene kranke: immers na voltooiing van het elfde hoofdstuk verdwenen voor haar, die dit boekje schreef, alle schaduwen en werden zij verwisseld met het heerlijke Licht der lichten.

De inhoud van die elf hoofdstukken — waaraan eenige zeer lezenswaardige bladzijden zijn toegevoegd door een zuster der schrijfster — doet volkomen zien, hoe en waarom in de ziekekamer der Christenen, al is die kamer in duisternis gehuld, eene Ster schijnt, heerlijker dan ooit haar licht verspreidend aan 's Hemels trans. De titels dier hoofdstukken alleen zijn een opwekking: 1. Zacht en veilig; 2. Wat Hem goeddunkt; 3. Het stilzwijgen der liefde; 4. De dauw des Woords; 5. Met Wien wij te doen hebben; 6. Al hetgeen Hij leed; 7. De Liefde des Heeren; 8. Nieuwe heerlijkheid; 9. Deze God is onze God; 10. Uwe hand; 11. Ik bid voor hen.

Aan den stijl zou men niet zeggen hier met een kranke zieken-
troosteres te doen te hebben: in waarheid wie de Ster in de duisternis
ziet, is niet klagend.

Van zijne zeer uitgebreide, fraaie collectie geïllustreerde boekgeschenken ter uitdeeling op

Zondagsscholen en Christelijke dagscholen

geeft de uitgever *G. F. CALLENBACH* te Nijkerk elk jaar — in de maand October — een afzonderlijken Catalogus uit.

Deze ZONDAGSSCHOOL CATALOGUS bevat ruim 200 titels van boekjes en boeken in vershillende prijzen van 7½ cent af, behalve de platen en tekstkaarten.

Fraaiër en ruimer keuze van Zondagsschoolboekjes is er in geheel Nederland niet te vinden. **De reeds zeer lage prijzen worden voor uitdeelingen nog tot op de helft verminderd.**

Telken jare verschijnen **30 à 40 nieuwe boekjes** waarvan **elke school** waar uitdeeling gehouden wordt, **gratis** één overdruk kan bekomen in 2 à 3 deelen vereenigd, opdat het onderwijzend personeel met den inhoud kennis kan maken. Het aanvraagbiljet en de voorwaarden voor zulk een **gratis-zending** vindt men in dien Catalogus.

Ieder onderwijzer of onderwijzeres aan een Zondags- of dagschool die dezen Catalogus nog niet ontvangt, geve zijn of haar naam op aan den uitgever en is dan verzekerd elk jaar een exemplaar gratis te ontvangen, mits men bij verhuizing ook het nieuwe adres opgeeft.

Callenbach's Zondagsschool Catalogus is ook bij elken boekhandelaar gratis verkrijgbaar.